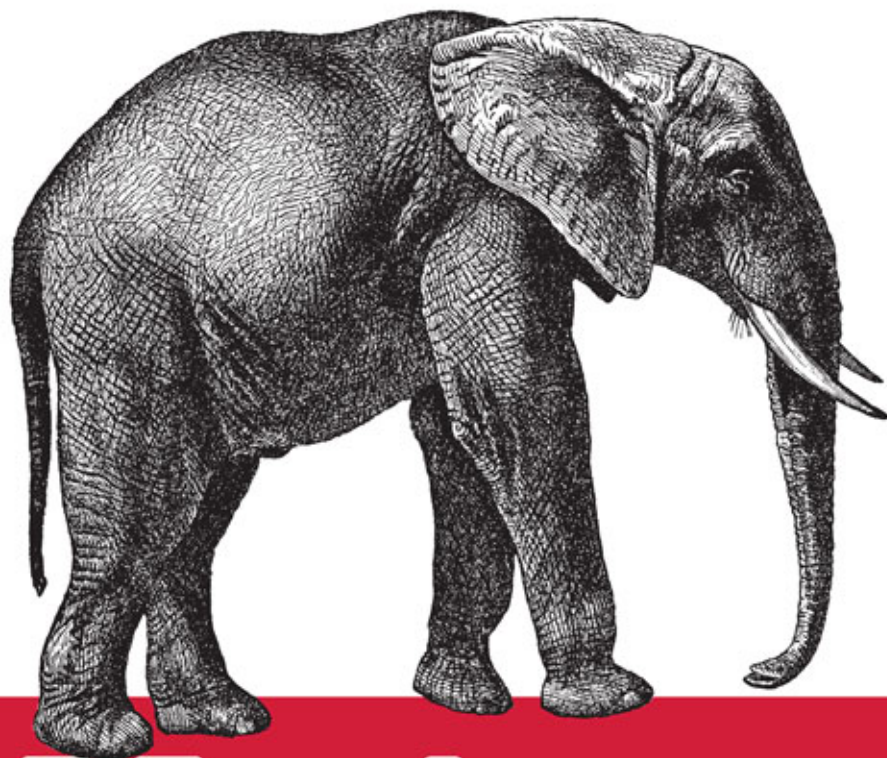

O'REILLY®

Hadoop

Kompletny przewodnik

ANALIZA I PRZECHOWYWANIE DANYCH

Helion

Tom White

Tytuł oryginału: Hadoop: The Definitive Guide, Fourth Edition

Tłumaczenie: Tomasz Walczak

ISBN: 978-83-283-1457-3

© 2016 Helion SA

Authorized Polish translation of the English edition of Hadoop: The Definitive Guide, 4th Edition ISBN 9781491901632 © 2015 Tom White.

This translation is published and sold by permission of O'Reilly Media, Inc., which owns or controls all rights to publish and sell the same.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording or by any information storage retrieval system, without permission from the Publisher.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Nieautoryzowane rozpowszechnianie całości lub fragmentu niniejszej publikacji w jakiegokolwiek postaci jest zabronione. Wykonywanie kopii metodą kserograficzną, fotograficzną, a także kopiowanie książki na nośniku filmowym, magnetycznym lub innym powoduje naruszenie praw autorskich niniejszej publikacji.

Wszystkie znaki występujące w tekście są zastrzeżonymi znakami firmowymi bądź towarowymi ich właścicieli.

Autor oraz Wydawnictwo HELION dołożyli wszelkich starań, by zawarte w tej książce informacje były kompletne i rzetelne. Nie biorą jednak żadnej odpowiedzialności ani za ich wykorzystanie, ani za związane z tym ewentualne naruszenie praw patentowych lub autorskich. Autor oraz Wydawnictwo HELION nie ponoszą również żadnej odpowiedzialności za ewentualne szkody wynikłe z wykorzystania informacji zawartych w książce.

Wydawnictwo HELION
ul. Kościuszki 1c, 44-100 GLIWICE
tel. 32 231 22 19, 32 230 98 63
e-mail: helion@helion.pl
WWW: <http://helion.pl> (księgarnia internetowa, katalog książek)

Pliki z przykładami omawianymi w książce można znaleźć pod adresem:
<ftp://ftp.helion.pl/przyklady/hadoop.zip>

Drogi Czytelniku!
Jeżeli chcesz ocenić tę książkę, zajrzyj pod adres
<http://helion.pl/user/opinie/hadoop>
Możesz tam wpisać swoje uwagi, spostrzeżenia, recenzję.

Printed in Poland.

- [Kup książkę](#)
- [Poleć książkę](#)
- [Oceń książkę](#)

- [Księgarnia internetowa](#)
- [Lubię to! » Nasza społeczność](#)

Spis treści

Przedmowa	17
Wprowadzenie	19
Kwestie porządkowe	20
Co nowego znajdziesz w wydaniu czwartym?	20
Konwencje stosowane w tej książce	21
Korzystanie z przykładowego kodu	21
Podziękowania	22
Część I. Podstawy platformy Hadoop	25
Rozdział 1. Poznaj platformę Hadoop	27
Dane!	27
Przechowywanie i analizowanie danych	29
Przetwarzanie w zapytaniach wszystkich danych	30
Poza przetwarzanie wsadowe	30
Porównanie z innymi systemami	31
Systemy RDBMS	32
Przetwarzanie sieciowe	33
Przetwarzanie z udziałem ochotników	34
Krótka historia platformy Apache Hadoop	35
Zawartość książki	38
Rozdział 2. Model MapReduce	41
Zbiór danych meteorologicznych	41
Format danych	41
Analizowanie danych za pomocą narzędzi uniksowych	42
Analizowanie danych za pomocą Hadoopa	44
Mapowanie i redukcja	44
Model MapReduce w Javie	45
Skalowanie	51
Przepływ danych	51
Funkcje łączące	55
Wykonywanie rozproszonego zadania w modelu MapReduce	56

Narzędzie Streaming Hadoop	57
Ruby	57
Python	59
Rozdział 3. System HDFS	61
Projekt systemu HDFS	61
Pojęcia związane z systemem HDFS	63
Bloki	63
Węzły nazw i węzły danych	64
Zapisywanie bloków w pamięci podręcznej	65
Federacje w systemie HDFS	65
Wysoka dostępność w systemie HDFS	66
Interfejs uruchamiany z wiersza poleceń	68
Podstawowe operacje w systemie plików	69
Systemy plików w Hadoopie	70
Interfejsy	71
Interfejs w Javie	74
Odczyt danych na podstawie adresu URL systemu Hadoop	74
Odczyt danych za pomocą interfejsu API FileSystem	75
Zapis danych	78
Katalogi	80
Zapytania w systemie plików	80
Usuwanie danych	84
Przepływ danych	85
Anatomia odczytu pliku	85
Anatomia procesu zapisu danych do pliku	87
Model zapewniania spójności	90
Równoległe kopiowanie za pomocą programu distcp	91
Zachowywanie równowagi w klastrach z systemem HDFS	92
Rozdział 4. System YARN	95
Struktura działania aplikacji w systemie YARN	96
Żądania zasobów	97
Czas życia aplikacji	97
Budowanie aplikacji systemu YARN	98
System YARN a implementacja MapReduce 1	99
Szeregowanie w systemie YARN	101
Dostępne programy szeregujące	101
Konfigurowanie programu szeregującego Capacity	103
Konfigurowanie programu szeregującego Fair	105
Szeregowanie z opóźnieniem	109
Podejście Dominant Resource Fairness	109
Dalsza lektura	110
Rozdział 5. Operacje wejścia-wyjścia w platformie Hadoop	111
Integralność danych	111
Integralność danych w systemie HDFS	112
Klasa LocalFileSystem	112
Klasa ChecksumFileSystem	113

Kompresja	113
Kodeki	114
Kompresja i podział danych wejściowych	118
Wykorzystywanie kompresji w modelu MapReduce	120
Serializacja	122
Interfejs Writable	123
Klasy z rodziny Writable	125
Tworzenie niestandardowych implementacji interfejsu Writable	132
Platformy do obsługi serializacji	137
Plikowe struktury danych	138
Klasa SequenceFile	138
Klasa MapFile	145
Inne formaty plików i formaty kolumnowe	146

Część II. Model MapReduce 149

Rozdział 6. Budowanie aplikacji w modelu MapReduce 151

API do obsługi konfiguracji	151
Łączenie zasobów	152
Podstawianie wartości zmiennych	153
Przygotowywanie środowiska programowania	154
Zarządzanie konfiguracją	155
GenericOptionsParser, Tool i ToolRunner	158
Pisanie testów jednostkowych za pomocą biblioteki MRUnit	161
Mapper	161
Reduktor	164
Uruchamianie kodu lokalnie na danych testowych	164
Uruchamianie zadania w lokalnym mechanizmie wykonywania zadań	165
Testowanie sterownika	166
Uruchamianie programów w klastrze	167
Tworzenie pakietu z zadaniem	168
Uruchamianie zadania	169
Sieciowy interfejs użytkownika modelu MapReduce	171
Pobieranie wyników	174
Debugowanie zadania	175
Dzienniki w Hadoopie	178
Zdalne diagnozowanie	180
Dostrajanie zadania	181
Profilowanie operacji	181
Przepływ pracy w modelu MapReduce	182
Rozbijanie problemu na zadania w modelu MapReduce	183
JobControl	184
Apache Oozie	185

Rozdział 7. Jak działa model MapReduce? 191

Wykonywanie zadań w modelu MapReduce	191
Przesyłanie zadania	192
Inicjowanie zadania	193
Przypisywanie operacji do węzłów	194

Wykonywanie operacji	194
Aktualizowanie informacji o postępie i statusu	196
Ukończenie zadania	197
Niepowodzenia	198
Niepowodzenie operacji	198
Niepowodzenie zarządcy aplikacji	199
Niepowodzenie menedżera węzła	200
Niepowodzenie menedżera zasobów	201
Przestawianie i sortowanie	202
Etap mapowania	202
Etap redukcji	203
Dostrajanie konfiguracji	206
Wykonywanie operacji	208
Środowisko wykonywania operacji	208
Wykonywanie spekulacyjne	209
Klasy z rodziny OutputCommitter	210

Rozdział 8. Typy i formaty z modelu MapReduce 213

Typy w modelu MapReduce	213
Domyślne zadanie z modelu MapReduce	216
Formaty wejściowe	222
Wejściowe porcje danych i rekordy	222
Tekstowe dane wejściowe	232
Binarne dane wejściowe	236
Różne dane wejściowe	237
Dane wejściowe (i wyjściowe) z bazy	238
Formaty danych wyjściowych	238
Tekstowe dane wyjściowe	239
Binarne dane wyjściowe	239
Wiele danych wyjściowych	240
Leniwe generowanie danych wyjściowych	243
Dane wyjściowe dla bazy	244

Rozdział 9. Funkcje modelu MapReduce 245

Liczniki	245
Liczniki wbudowane	245
Zdefiniowane przez użytkowników liczniki Javy	248
Zdefiniowane przez użytkownika liczniki narzędzia Streaming	252
Sortowanie	253
Przygotowania	253
Częściowe sortowanie	254
Sortowanie wszystkich danych	255
Sortowanie pomocnicze	259
Złączanie	264
Złączanie po stronie mapowania	265
Złączanie po stronie redukcji	265
Rozdzielanie danych pomocniczych	268
Wykorzystanie konfiguracji zadania	268
Rozproszona pamięć podręczna	269
Klasy biblioteczne modelu MapReduce	273

Część III. Praca z platformą Hadoop 275

Rozdział 10. Budowanie klastra opartego na platformie Hadoop 277

Specyfikacja klastra	278
Określanie wielkości klastra	279
Topologia sieci	280
Przygotowywanie i instalowanie klastra	282
Instalowanie Javy	282
Tworzenie kont użytkowników w Uniksie	282
Instalowanie Hadoopa	282
Konfigurowanie ustawień protokołu SSH	282
Konfigurowanie Hadoopa	283
Formatowanie systemu plików HDFS	283
Uruchamianie i zatrzymywanie demonów	284
Tworzenie katalogów użytkowników	285
Konfiguracja Hadoopa	285
Zarządzanie konfiguracją	286
Ustawienia środowiskowe	287
Ważne właściwości demonów Hadoopa	289
Adresy i porty demonów Hadoopa	296
Inne właściwości Hadoopa	298
Bezpieczeństwo	299
Kerberos i Hadoop	300
Tokeny do delegowania uprawnień	302
Inne uprawnienia w zabezpieczeniach	303
Testy porównawcze klastra opartego na Hadoopie	305
Testy porównawcze w Hadoopie	305
Zadania użytkowników	307

Rozdział 11. Zarządzanie platformą Hadoop 309

System HDFS	309
Trwałe struktury danych	309
Tryb bezpieczny	314
Rejestrowanie dziennika inspekcji	315
Narzędzia	316
Monitorowanie	320
Rejestrowanie informacji w dziennikach	320
Wskaźniki i technologia JMX	321
Konserwacja	322
Standardowe procedury administracyjne	322
Dodawanie i usuwanie węzłów	324
Aktualizacje	327

Część IV. Powiązane projekty	331
Rozdział 12. Avro	333
Typy danych i schematy systemu Avro	334
Serializacja i deserializacja w pamięci	337
Specyficzny interfejs API	338
Pliki danych systemu Avro	340
Współdziałanie języków	341
Interfejs API dla Pythona	341
Narzędzia systemu Avro	342
Określanie schematu	343
Porządek sortowania	344
Avro i model MapReduce	346
Sortowanie za pomocą modelu MapReduce i systemu Avro	349
Używanie systemu Avro w innych językach	351
Rozdział 13. Parquet	353
Model danych	354
Kodowanie struktury zagnieżdżonych danych	355
Format plików Parquet	356
Konfiguracja dla formatu Parquet	358
Zapis i odczyt plików w formacie Parquet	358
Avro, Protocol Buffers i Thrift	360
Format Parquet i model MapReduce	362
Rozdział 14. Flume	365
Instalowanie platformy Flume	365
Przykład	366
Transakcje i niezawodność	368
Porcje zdarzeń	369
Ujścia w systemie HDFS	369
Podział na partycje i interceptory	370
Formaty plików	371
Rozsyłanie danych do wielu kanałów	372
Gwarancje dostarczenia	373
Selektory replikacji i rozsyłania	374
Dystrybucja — warstwy agentów	374
Gwarancje dostarczenia danych	376
Grupy ujść	377
Integrowanie platformy Flume z aplikacjami	380
Katalog komponentów	381
Dalsza lektura	382

Rozdział 15. Sqoop	383
Pobieranie Sqooa	383
Konektory Sqooa	385
Przykładowa operacja importu	385
Formaty plików tekstowych i binarnych	388
Wygenerowany kod	388
Inne systemy serializacji	389
Importowanie — dokładne omówienie	389
Kontrolowanie procesu importu	391
Import i spójność	392
Przyrostowy import	392
Importowanie w trybie bezpośrednim	392
Praca z zaimportowanymi danymi	393
Importowane dane i platforma Hive	394
Importowanie dużych obiektów	396
Eksportowanie	398
Eksportowanie — dokładne omówienie	399
Eksport i transakcje	401
Eksport i pliki typu SequenceFile	401
Dalsza lektura	402
Rozdział 16. Pig	403
Instalowanie i uruchamianie platformy Pig	404
Tryby wykonywania	404
Uruchamianie programów platformy Pig	406
Grunt	406
Edytory kodu w języku Pig Latin	407
Przykład	407
Generowanie przykładowych danych	409
Porównanie platformy Pig z bazami danych	410
Język Pig Latin	411
Struktura	411
Instrukcje	412
Wyrażenia	417
Typy	418
Schematy	419
Funkcje	423
Makra	425
Funkcje zdefiniowane przez użytkownika	426
Funkcje UDF służące do filtrowania	426
Obliczeniowa funkcja UDF	429
Funkcje UDF służące do wczytywania danych	430
Operatory używane do przetwarzania danych	433
Wczytywanie i zapisywanie danych	433
Filtrowanie danych	434
Grupowanie i złączanie danych	436
Sortowanie danych	441
Łączenie i dzielenie danych	442

Platforma Pig w praktyce	442
Współbieżność	442
Relacje anonimowe	443
Podstawianie wartości pod parametry	443
Dalsza lektura	444

Rozdział 17. Hive 445

Instalowanie platformy Hive	446
Powłoka platformy Hive	446
Przykład	448
Uruchamianie platformy Hive	449
Konfigurowanie platformy Hive	449
Usługi platformy Hive	451
Magazyn metadanych	453
Porównanie z tradycyjnymi bazami danych	456
Uwzględnianie schematu przy odczycie lub przy zapisie	456
Aktualizacje, transakcje i indeksy	456
Inne silniki obsługujące język SQL w Hadoopie	457
HiveQL	458
Typy danych	458
Operatory i funkcje	462
Tabele	463
Tabele zarządzane i tabele zewnętrzne	463
Partycje i kubelki	464
Formaty przechowywania danych	468
Importowanie danych	472
Modyfikowanie tabel	473
Usuwanie tabel	474
Pobieranie danych	474
Sortowanie i agregacja danych	475
Skrypty modelu MapReduce	475
Złączenia	476
Podzapytania	479
Widoki	480
Funkcje zdefiniowane przez użytkowników	481
Pisanie funkcji UDF	482
Pisanie funkcji UDAF	484
Dalsza lektura	488

Rozdział 18. Crunch 489

Przykład	490
Podstawowe interfejsy API Cruncha	493
Proste operacje	493
Typy	497
Źródłowe i docelowe zbiory danych	500
Funkcje	502
Materializacja	504

Wykonywanie potoku	506
Uruchamianie potoku	506
Zatrzymywanie potoku	507
Inspekcja planu wykonania w Crunchu	508
Algorytmy iteracyjne	511
Tworzenie punktów kontrolnych w potokach	512
Biblioteki w Crunchu	513
Dalsza lektura	515

Rozdział 19. Spark 517

Instalowanie Sparka	518
Przykład	518
Aplikacje, zadania, etapy i operacje w Sparku	520
Niezależna aplikacja w języku Scala	520
Przykład napisany w Javie	521
Przykład napisany w Pythonie	522
Zbiory RDD	523
Tworzenie zbiorów RDD	523
Transformacje i akcje	524
Utrwalanie danych	527
Serializacja	529
Zmienne współużytkowane	530
Zmienne rozsyłane	531
Akumulatory	531
Anatomia przebiegu zadania w Sparku	532
Przesyłanie zadań	532
Tworzenie skierowanego grafu acyklicznego	533
Szeregowanie operacji	535
Wykonywanie operacji	536
Wykonawcy i menedżery klastra	536
Spark i YARN	537
Dalsza lektura	540

Rozdział 20. HBase 541

Podstawy	541
Tło historyczne	542
Omówienie zagadnień	542
Krótki przegląd modelu danych	542
Implementacja	544
Instalacja	546
Przebieg testowy	547
Klienci	549
Java	549
Model MapReduce	552
Interfejsy REST i Thrift	553
Budowanie interaktywnej aplikacji do przesyłania zapytań	553
Projekt schematu	554
Wczytywanie danych	555
Zapytania interaktywne	558

Baza HBase a bazy RDBMS	561
Historia cieszącej się powodzeniem usługi	562
Baza HBase	563
Bazy HBase w praktyce	563
System HDFS	564
Interfejs użytkownika	564
Wskaźniki	565
Liczniki	565
Dalsza lektura	565

Rozdział 21. ZooKeeper 567

Instalowanie i uruchamianie systemu ZooKeeper	568
Przykład	570
Przynależność do grupy w systemie ZooKeeper	570
Tworzenie grupy	571
Dołączanie członków do grupy	573
Wyświetlanie członków grupy	574
Usuwanie grupy	575
Usługa ZooKeeper	576
Model danych	576
Operacje	578
Implementacja	582
Spójność	583
Sesje	585
Stany	587
Budowanie aplikacji z wykorzystaniem ZooKeepera	588
Usługa do zarządzania konfiguracją	588
Odporna na błędy aplikacja ZooKeepera	591
Usługa do zarządzania blokadami	594
Inne rozproszone struktury danych i protokoły	596
ZooKeeper w środowisku produkcyjnym	597
Odporność a wydajność	598
Konfiguracja	599
Dalsza lektura	600

Część V. Studia przypadków 601

Rozdział 22. Integrowanie danych w firmie Cerner 603

Od integracji procesorów do integracji semantycznej	603
Poznaj platformę Crunch	604
Budowanie kompletnego obrazu	604
Integrowanie danych z obszaru opieki zdrowotnej	607
Możliwość łączenia danych w różnych platformach	610
Co dalej?	611

Rozdział 23. Nauka o danych biologicznych	
— ratowanie życia za pomocą oprogramowania	613
Struktura DNA	615
Kod genetyczny — przekształcanie liter DNA w białka	616
Traktowanie kodu DNA jak kodu źródłowego	617
Projekt poznania ludzkiego genomu i genomu referencyjne	619
Sekwencjonowanie i wyrównywanie DNA	620
ADAM — skalowalna platforma do analizy genomu	621
Programowanie piśmienne za pomocą języka IDL systemu Avro	621
Dostęp do danych kolumnowych w formacie Parquet	623
Prosty przykład — zliczanie k-merów za pomocą Sparka i ADAM-a	624
Od spersonalizowanych reklam do spersonalizowanej medycyny	626
Dołącz do projektu	627
Rozdział 24. Cascading	629
Pola, krotki i potoki	630
Operacje	632
Typy Tap, Scheme i Flow	634
Cascading w praktyce	635
Elastyczność	637
Hadoop i Cascading w serwisie ShareThis	638
Podsumowanie	642
Dodatki	643
Dodatek A. Instalowanie platformy Apache Hadoop	645
Wymagania wstępne	645
Instalacja	645
Konfiguracja	646
Tryb niezależny	647
Tryb pseudorozproszony	647
Tryb rozproszony	649
Dodatek B. Dystrybucja firmy Cloudera	651
Dodatek C. Przygotowywanie danych meteorologicznych od instytucji NCDC	653
Dodatek D. Dawny i nowy interfejs API Javy dla modelu MapReduce	657
Skorowidz	661

Budowanie aplikacji w modelu MapReduce

W rozdziale 2. znajduje się wprowadzenie do modelu MapReduce. W tym rozdziale zapoznasz się z praktycznymi aspektami budowania w Hadoopie aplikacji w modelu MapReduce.

Pisanie programu w modelu MapReduce odbywa się zgodnie z określonym wzorcem. Najpierw należy przygotować funkcje mapującą i redukującą (najlepiej z testami jednostkowymi sprawdzającymi, czy funkcje działają zgodnie z oczekiwaniami). Następnie trzeba dodać program sterujący, który uruchamia zadanie. Ten program można wywołać w środowisku IDE dla małego podzbioru danych, aby ustalić, czy działa poprawnie. Jeśli wystąpią problemy, należy wykorzystać debugger ze środowiska IDE do wykrycia ich źródła. Na podstawie uzyskanych informacji można rozwinąć testy jednostkowe z uwzględnieniem danej sytuacji i usprawnić mapper lub reduktor, by zapewnić poprawną obsługę używanych danych wejściowych.

Jeżeli program działa prawidłowo dla małego zbioru danych, jest gotowy do uruchomienia w klastrze. Wykonanie programu dla pełnego zbioru danych prawdopodobnie pozwoli odkryć inne problemy. Można je rozwiązać w opisany wcześniej sposób, rozbudowując testy i modyfikując mapper lub reduktor pod kątem obsługi nowych przypadków. Debugowanie błędnych programów w klastrze jest trudne, dlatego dalej opisanych jest kilka popularnych technik, które to ułatwiają.

Gdy program już działa, możesz go dopracować. Najpierw wykonaj standardowe testy związane z przyspieszaniem pracy programów w modelu MapReduce, a następnie przeprowadź profilowanie zadania. Profilowanie programów rozproszonych to skomplikowane zadanie, jednak Hadoop udostępni mechanizmy ułatwiające ten proces.

Przed rozpoczęciem pisania programu w modelu MapReduce należy zainstalować i skonfigurować środowisko programowania. W tym celu musisz zrozumieć, jak Hadoop przetwarza konfigurację.

API do obsługi konfiguracji

Komponenty w Hadoopie są konfigurowane za pomocą dostępnego w tej platformie specjalnego interfejsu API. Obiekt klasy `Configuration` (z pakietu `org.apache.hadoop.conf`) reprezentuje kolekcję *właściwości* konfiguracyjnych i ich wartości. Każda właściwość ma nazwę (typu `String`), a jako wartości używane są różne typy, w tym typy proste Javy (na przykład `boolean`, `int`, `long` i `float`), typy `String`, `Class` i `java.io.File` oraz kolekcje wartości typu `String`.

Obiekt typu `Configuration` wczytuje właściwości z zasobów — plików XML o prostej strukturze definiujących pary nazwa-wartość (zobacz listing 6.1).

Listing 6.1. Prosty plik konfiguracyjny *configuration-1.xml*

```
<?xml version="1.0"?>
<configuration>
  <property>
    <name>color</name>
    <value>yellow</value>
    <description>Color</description>
  </property>

  <property>
    <name>size</name>
    <value>10</value>
    <description>Size</description>
  </property>

  <property>
    <name>weight</name>
    <value>heavy</value>
    <final>true</final>
    <description>Weight</description>
  </property>

  <property>
    <name>size-weight</name>
    <value>${size},${weight}</value>
    <description>Size and weight</description>
  </property>
</configuration>
```

Jeśli dane obiektu typu `Configuration` znajdują się w pliku *configuration-1.xml*, dostęp do właściwości można uzyskać za pomocą następującego kodu:

```
Configuration conf = new Configuration();
conf.addResource("configuration-1.xml");
assertThat(conf.get("color"), is("yellow"));
assertThat(conf.getInt("size", 0), is(10));
assertThat(conf.get("breadth", "wide"), is("wide"));
```

Warto zwrócić uwagę na kilka kwestii. W pokazanym pliku XML nie są przechowywane informacje o typie. Właściwości można interpretować jako wartość danego typu w momencie ich wczytywania. Ponadto metody `get()` umożliwiają określenie wartości domyślnej, używanej, jeśli dana właściwość nie jest zdefiniowana w pliku XML (tak jest z właściwością `breadth` w przykładzie).

Łączenie zasobów

Sytuacja staje się ciekawa, gdy do definiowania obiektu typu `Configuration` używany jest więcej niż jeden zasób. To podejście jest stosowane w Hadoopie do wyodrębniania właściwości domyślnych systemu (zdefiniowanych wewnętrznie w pliku *core-default.xml*) od właściwości specyficznych dla danej jednostki (zdefiniowanych w pliku *core-site.xml*). W pliku z listingu 6.2 zdefiniowane są właściwości `size` i `weight`.

Listing 6.2. Drugi plik konfiguracyjny — *configuration-2.xml*

```
<?xml version="1.0"?>
<configuration>
  <property>
    <name>size</name>
    <value>12</value>
  </property>

  <property>
    <name>weight</name>
    <value>light</value>
  </property>
</configuration>
```

Zasoby są dodawane do obiektu typu `Configuration` po kolei:

```
Configuration conf = new Configuration();
conf.addResource("configuration-1.xml");
conf.addResource("configuration-2.xml");
```

Właściwości zdefiniowane w później dodawanych zasobach zastępują wcześniejsze definicje. Dlatego właściwość `size` ostatecznie przyjmuje wartość z drugiego pliku konfiguracyjnego, *configuration-2.xml*.

```
assertThat(conf.getInt("size", 0), is(12));
```

Jednak właściwości oznaczonych jako `final` nie można zastępować w dalszych definicjach. Właściwość `weight` w pierwszym pliku konfiguracyjnym ma modyfikator `final`, dlatego próba zastąpienia jej wartości w drugim pliku kończy się niepowodzeniem (zachowana zostaje wartość z pierwszego pliku).

```
assertThat(conf.get("weight"), is("heavy"));
```

Próba przesłonięcia właściwości z modyfikatorem `final` zwykle oznacza błąd konfiguracji. Skutkuje to zarejestrowaniem komunikatu ostrzegawczego, co ułatwia późniejszą diagnozę. Administratorzy oznaczają modyfikatorem `final` właściwości w lokalnych plikach demonów, gdy nie chcą, aby użytkownicy zmieniali te właściwości w plikach po stronie klienta lub za pomocą parametrów przekazywanych do zadania.

Podstawianie wartości zmiennych

Właściwości konfiguracyjne można definiować za pomocą innych właściwości i właściwości systemowych. Na przykład właściwość `size-weight` z pierwszego pliku konfiguracyjnego jest zdefiniowana jako `${size},${weight}`. Za te zmienne podstawiane są wartości znalezione w konfiguracji.

```
assertThat(conf.get("size-weight"), is("12,heavy"));
```

Właściwości systemowe są traktowane priorytetowo względem właściwości zdefiniowanych w plikach zasobów.

```
System.setProperty("size", "14");
assertThat(conf.get("size-weight"), is("14,heavy"));
```

Ten mechanizm jest przydatny do zastępowania właściwości w wierszu poleceń za pomocą argumentów maszyny JVM `-Dwłaścivość=wartość`.

Zauważ, że choć właściwości konfiguracyjne można definiować w kategoriach właściwości systemowych, to jeśli właściwości systemowe nie zostaną zredefiniowane we właściwościach konfiguracyjnych, *nie* będą dostępne za pomocą interfejsu API do obsługi konfiguracji. Dlatego:

```
System.setProperty("length", "2");
assertThat(conf.get("length"), is((String) null));
```

Przygotowywanie środowiska programowania

Pierwszy krok polega na utworzeniu projektu. Pozwoli to budować programy w modelu MapReduce i uruchamiać je w trybie lokalnym (niezależnym) z poziomu wiersza poleceń lub środowiska IDE. Plik POM (ang. *Project Object Model*) Mavena z listingu 6.3 pokazuje zależności potrzebne do budowania i testowania programów w modelu MapReduce.

Listing 6.3. Plik POM Mavena potrzebny do budowania i testowania aplikacji w modelu MapReduce

```
<project>
  <modelVersion>4.0.0</modelVersion>
  <groupId>com.hadoopbook</groupId>
  <artifactId>hadoop-book-mr-dev</artifactId>
  <version>4.0</version>
  <properties>
    <project.build.sourceEncoding>UTF-8</project.build.sourceEncoding>
    <hadoop.version>2.5.1</hadoop.version>
  </properties>
  <dependencies>
    <!-- Element głównego klienta Hadoopa -->
    <dependency>
      <groupId>org.apache.hadoop</groupId>
      <artifactId>hadoop-client</artifactId>
      <version>${hadoop.version}</version>
    </dependency>
    <!-- Elementy testów jednostkowych -->
    <dependency>
      <groupId>junit</groupId>
      <artifactId>junit</artifactId>
      <version>4.11</version>
      <scope>test</scope>
    </dependency>
    <dependency>
      <groupId>org.apache.mrunit</groupId>
      <artifactId>mrunit</artifactId>
      <version>1.1.0</version>
      <classifier>hadoop2</classifier>
      <scope>test</scope>
    </dependency>
    <!-- Element testowy Hadoopa do uruchamiania miniklastrów -->
    <dependency>
      <groupId>org.apache.hadoop</groupId>
      <artifactId>hadoop-minicluster</artifactId>
      <version>${hadoop.version}</version>
      <scope>test</scope>
    </dependency>
  </dependencies>
  <build>
    <finalName>hadoop-examples</finalName>
    <plugins>
      <plugin>
        <groupId>org.apache.maven.plugins</groupId>
        <artifactId>maven-compiler-plugin</artifactId>
        <version>3.1</version>
        <configuration>
          <source>1.6</source>
          <target>1.6</target>
```

```

    </configuration>
  </plugin>
</plugins>
</build>
</project>

```

Interesującą częścią pliku POM jest sekcja z zależnościami (możesz też zastosować inne narzędzie do budowania, takie jak Gradle lub Ant z Ivy, o ile użyjesz zdefiniowanego tu zestawu zależności). Do budowania zadań w modelu MapReduce potrzebny jest tylko element `hadoop-client`, obejmujący wszystkie używane po stronie klienta klasy Hadoopa potrzebne do interakcji z systemem HDFS i modelem MapReduce. Do przeprowadzania testów jednostkowych używany jest tu `JUnit`, a do pisania testów dla modelu MapReduce — `mrunit`. Biblioteka `hadoop-minicluster` obsługuje miniklastry przydatne do testowania programów na klastrach Hadoopa działających w jednej maszynie JVM.

Wiele środowisk IDE potrafi bezpośrednio wczytywać pliki POM Mavena, dlatego wystarczy wskazać im katalog z plikiem `pom.xml`, po czym można przejść do pisania kodu. Możesz też wykorzystać Mavena do wygenerowania plików konfiguracyjnych dla środowiska IDE. Na przykład poniższy kod tworzy pliki konfiguracyjne dla środowiska Eclipse, co pozwala zaimportować projekt do tego narzędzia.

```
% mvn eclipse:eclipse -DdownloadSources=true -DdownloadJavadocs=true
```

Zarządzanie konfiguracją

W trakcie budowania aplikacji Hadoopa programista często przełącza aplikację między środowiskiem lokalnym a klastrzem. Możliwe też, że pracuje z kilkoma klastrami lub używa lokalnego „pseudorozproszzonego” klastra, w którym chce przeprowadzać testy (w takim klastrze wszystkie demony działają na jednej maszynie; ustawianie tego trybu opisano w dodatku A).

Jednym ze sposobów na uwzględnienie wszystkich tych sytuacji jest utworzenie plików konfiguracyjnych Hadoopa z ustawieniami połączeń dla każdego używanego klastra. Następnie w momencie uruchamiania aplikacji lub narzędzi Hadoopa należy wskazać potrzebny klaster. Zaleca się przechowywanie wspomnianych plików poza drzewem katalogów instalacji Hadoopa, ponieważ pozwala to na łatwe przełączanie się między wersjami Hadoopa bez powielania lub utraty ustawień.

Na potrzeby książki założmy, że istnieje katalog `conf` zawierający trzy pliki konfiguracyjne: `hadoop-local.xml`, `hadoop-localhost.xml` i `hadoop-cluster.xml` (są one dostępne w przykładowym kodzie dołączonym do książki). Zauważ, że w nazwach tych plików nie ma nic specjalnego. Te pliki to tylko wygodny sposób na połączenie wybranych ustawień konfiguracyjnych. Możesz porównać je z plikami z tabeli A.1 z dodatku A, w których umieszczane są analogiczne ustawienia konfiguracyjne po stronie serwera.

Plik *hadoop-local.xml* zawiera domyślną konfigurację Hadoopa dla domyślnego systemu plików i lokalnej (z maszyny JVM) platformy do uruchamiania zadań w modelu MapReduce.

```
<?xml version="1.0"?>
<configuration>

  <property>
    <name>fs.defaultFS</name>
    <value>file:///</value>
  </property>

  <property>
    <name>mapreduce.framework.name</name>
    <value>local</value>
  </property>

</configuration>
```

Ustawienia z pliku *hadoop-localhost.xml* określają węzeł nazw i menedżer zasobów systemu YARN działające w hoście lokalnym.

```
<?xml version="1.0"?>
<configuration>

  <property>
    <name>fs.defaultFS</name>
    <value>hdfs://localhost/</value>
  </property>

  <property>
    <name>mapreduce.framework.name</name>
    <value>yarn</value>
  </property>

  <property>
    <name>yarn.resourcemanager.address</name>
    <value>localhost:8032</value>
  </property>

</configuration>
```

Plik *hadoo-cluster.xml* zawiera szczegółowe informacje o adresach węzła nazw i menedżera zasobów systemu YARN z klastra. W praktyce ten plik jest nazywany na podstawie nazwy klastra, a nie, tak jak tutaj, „cluster”.

```
<?xml version="1.0"?>
<configuration>

  <property>
    <name>fs.defaultFS</name>
    <value>hdfs://namenode/</value>
  </property>

  <property>
    <name>mapreduce.framework.name</name>
    <value>yarn</value>
  </property>

  <property>
    <name>yarn.resourcemanager.address</name>
    <value>resourcemanager:8032</value>
  </property>

</configuration>
```

W razie potrzeby możesz dodać do tych plików inne właściwości konfiguracyjne.

Ustawianie tożsamości użytkownika

Tożsamość użytkownika używana w Hadoopie do zarządzania uprawnieniami w systemie HDFS jest ustalana za pomocą polecenia `whoami` wywoływanego w systemie klienta. Podobnie nazwy grup są określone na podstawie danych wyjściowych z instrukcji `groups`.

Jeśli jednak tożsamość użytkownika w Hadoopie jest różna od nazwy konta użytkownika na maszynie klienckiej, można bezpośrednio ustawić nazwę użytkownika w Hadoopie za pomocą zmiennej środowiskowej `HADOOP_USER_NAME`. Możesz też zmienić odwzorowania w grupach użytkowników za pomocą właściwości konfiguracyjnej `hadoop.user.group.static.mapping.overrides`. Na przykład wartość `dr.who=;preston=directors, inventors` oznacza, że użytkownik `dr.who` nie jest członkiem żadnej grupy, a użytkownik `preston` należy do grup `directors` i `inventors`.

Tożsamość użytkownika używaną przez interfejsy sieciowe Hadoopa można ustawić za pomocą właściwości `hadoop.http.staticuser.user`. Domyślnie używana jest tożsamość `dr.who`, która nie daje uprawnień administratora, dlatego pliki systemowe nie są dostępne z poziomu interfejsów sieciowych.

Zauważ, że domyślnie w tym modelu uwierzytelnianie nie jest stosowane. Z punktu „Inne uprawnienia w zabezpieczeniach” w rozdziale 10. dowiesz się, jak skonfigurować w Hadoopie uwierzytelnianie oparte na protokole Kerberos.

Przy tych ustawieniach łatwo można wskazać dowolną konfigurację za pomocą opcji `-conf` w wierszu poleceń. Na przykład poniższe polecenie wyświetla zawartość katalogu z serwera HDFS działającego w trybie pseudorozproszonym na hoście lokalnym.

```
% hadoop fs -conf conf/hadoop-localhost.xml -ls .
Found 2 items
drwxr-xr-x - tom supergroup      0 2014-09-08 10:19 input
drwxr-xr-x - tom supergroup      0 2014-09-08 10:19 output
```

Jeśli pominiesz opcję `-conf`, użyta zostanie konfiguracja Hadoopa z podkatalogu `etc/hadoop` z katalogu ze zmiennej `$HADOOP_HOME`. Jeżeli jednak ustawiona jest zmienna `HADOOP_CONF_DIR`, pliki konfiguracyjne Hadoopa są wczytywane z podanej w niej lokalizacji.

Oto inny sposób zarządzania ustawieniami konfiguracyjnymi — skopiuj katalog `etc/hadoop` z instalacji Hadoopa w inne miejsce, umieść tam pliki konfiguracyjne `*-site.xml` (z odpowiednimi opcjami) i ustaw zmienną środowiskową `HADOOP_CONF_DIR` na tę nową lokalizację. Główna zaleta takiego podejścia polega na tym, że nie trzeba używać opcji `-conf` w każdej instrukcji. Ponadto można wprowadzić zmiany w plikach innych niż pliki XML z konfiguracją Hadoopa (na przykład w pliku `log4j.properties`), ponieważ katalog ze zmiennej `HADOOP_CONF_DIR` zawiera kopię wszystkich plików konfiguracyjnych (zobacz punkt „Konfiguracja Hadoopa” w rozdziale 10.).

Dostępne w Hadoopie narzędzia obsługują opcję `-conf`. Można też łatwo zapewnić jej obsługę we własnych programach (na przykład w programach uruchamiających zadania w modelu MapReduce). Umożliwia to interfejs `Tool`.

GenericOptionsParser, Tool i ToolRunner

Hadoop udostępnia kilka klas pomocniczych ułatwiających uruchamianie zadań z poziomu wiersza poleceń. `GenericOptionsParser` to klasa, która interpretuje standardowe opcje Hadoopa podawane w wierszu poleceń i ustawia je w obiekcie typu `Configuration`, tak by można je było potem w dowolny sposób zastosować. Programiści zwykle nie używają bezpośrednio klasy `GenericOptionsParser`, ponieważ wygodniej jest zaimplementować interfejs `Tool` i uruchamiać aplikację za pomocą klasy `ToolRunner`, która wewnętrznie korzysta z klasy `GenericOptionsParser`.

```
public interface Tool extends Configurable {
    int run(String [] args) throws Exception;
}
```

Listing 6.4 przedstawia bardzo prostą implementację interfejsu `Tool`, która wyświetla klucze i wartości wszystkich właściwości z obiektu typu `Configuration`.

Listing 6.4. Przykładowa implementacja interfejsu `Tool` wyświetlająca właściwości z obiektu typu `Configuration`

```
public class ConfigurationPrinter extends Configured implements Tool {

    static {
        Configuration.addDefaultResource("hdfs-default.xml");
        Configuration.addDefaultResource("hdfs-site.xml");
        Configuration.addDefaultResource("yarn-default.xml");
        Configuration.addDefaultResource("yarn-site.xml");
        Configuration.addDefaultResource("mapred-default.xml");
        Configuration.addDefaultResource("mapred-site.xml");
    }

    @Override
    public int run(String[] args) throws Exception {
        Configuration conf = getConf();
        for (Entry<String, String> entry: conf) {
            System.out.printf("%s=%s\n", entry.getKey(), entry.getValue());
        }
        return 0;
    }

    public static void main(String[] args) throws Exception {
        int exitCode = ToolRunner.run(new ConfigurationPrinter(), args);
        System.exit(exitCode);
    }
}
```

`ConfigurationPrinter` to klasa pochodna od `Configured` (która implementuje interfejs `Configurable`). Wszystkie implementacje interfejsu `Tool` muszą też implementować interfejs `Configurable`, ponieważ `Tool` to interfejs pochodny od `Configurable`. Utworzenie klasy pochodnej od `Configured` to często najłatwiejszy sposób na zrealizowanie tego wymogu. Metoda `run()` pobiera obiekt typu `Configuration` za pomocą metody `getConf()` z interfejsu `Configurable`, a następnie przechodzi po tym obiekcie i wyświetla każdą właściwość w standardowym wyjściu.

Statyczny blok gwarantuje, że oprócz podstawowych ustawień (znanych już obiektowi klasy `Configuration`) pobrane zostaną konfiguracje systemów HDFS i YARN oraz modelu MapReduce.

Metoda `main()` klasy `ConfigurationPrinter` nie wywołuje bezpośrednio własnej metody `run()`. Zamiast tego uruchamia statyczną metodę `run()` klasy `ToolRunner`, która przed wywołaniem tej metody tworzy obiekt typu `Configuration` na potrzeby interfejsu `Tool`. Klasa `ToolRunner` używa klasy

GenericOptionsParser do pobierania standardowych opcji z wiersza poleceń i ustawiania ich w obiekcie klasy Configuration. Efekt pobrania właściwości podanych w pliku *conf/hadoop-localhost.xml* można zobaczyć dzięki uruchomieniu poniższych instrukcji.

```
% mvn compile
% export HADOOP_CLASSPATH=target/classes/
% hadoop ConfigurationPrinter -conf conf/hadoop-localhost.xml \
  | grep yarn.resourcemanager.address=
yarn.resourcemanager.address=localhost:8032
```

Które właściwości programista może ustawić?

Klasa ConfigurationPrinter to przydatne narzędzie do wykrywania, która właściwość jest ustawiona w środowisku. Konfigurację działającego demona (na przykład węzła nazw) można zobaczyć na stronie /conf serwera WWW. Numery portów znajdziesz w tabeli 10.6.

Aby zobaczyć domyślne ustawienia wszystkich publicznych właściwości Hadoopa, otwórz katalog *share/doc* w instalacji Hadoopa i poszukaj plików *core-default.xml*, *hdfs-default.xml*, *yarn-default.xml* i *mapred-default.xml*. Każda właściwość ma opis wyjaśniający, do czego służy i jakie wartości przyjmuje.

Dokumentację plików z ustawieniami domyślnymi znajdziesz w internecie na stronach podanych pod adresem <http://hadoop.apache.org/docs/current/> (poszukaj opcji *Configuration* w nawigacji). By uzyskać szczegółowe informacje o konkretnej wersji Hadoopa, zastąp słowo *current* w podanym adresie URL członem *r<wersja>*, na przykład <http://hadoop.apache.org/docs/r2.5.2/>.

Zauważ, że niektóre właściwości nie mają znaczenia, gdy są ustawione w konfiguracji klienta. Na przykład jeśli przy przesyłaniu zadania ustawisz właściwość *yarn.nodemanager.resource.memory-mb* w oczekiwaniu, że zmieni to ilość pamięci dostępnej menedżerom węzłów wykonujących zadanie, zawiędziesz się, ponieważ ta właściwość jest uwzględniana tylko wtedy, jeżeli ustawiono ją w pliku *yarn-site.xml* menedżera węzła. Zwykle można określić docelowy komponent właściwości na podstawie jej nazwy. Ponieważ nazwa *yarn.nodemanager.resource.memory-mb* rozpoczyna się od członu *yarn.nodemanager*, można się domyślić, że tę właściwość można ustawić tylko dla demona menedżera węzła. Jednak ta reguła nie zawsze się sprawdza, dlatego czasem będziesz musiał posłużyć się metodą prób i błędów lub nawet zajrzeć do kodu źródłowego.

Od wersji Hadoop 2 zmieniono nazwy właściwości konfiguracyjnych na bardziej jednolite. Na przykład właściwości systemu HDFS związane z węzłem nazw mają obecnie przedrostek *dfs.namenode*, dlatego dawna właściwość *dfs.name.dir* to teraz *dfs.namenode.name.dir*. Podobnie właściwości dotyczące modelu MapReduce otrzymały przedrostek *mapreduce* zamiast dawnego przedrostka *mapred*. Dlatego poprzednia nazwa *mapred.job.name* to obecnie *mapreduce.job.name*.

W tej książce używane są nowe nazwy właściwości, co pozwala uniknąć ostrzeżeń o stosowaniu przestarzałych nazw. Dawne nazwy właściwości są jednak wciąż dozwolone i często pojawiają się w starszej dokumentacji. Listę przestarzałych nazw właściwości i ich nowych odpowiedników znajdziesz w witrynie Hadoopa (<http://hadoop.apache.org/docs/current/hadoop-project-dist/hadoop-common/DeprecatedProperties.html>).

W tej książce opisano wiele spośród najważniejszych właściwości konfiguracyjnych Hadoopa.

Klasa GenericOptionsParser umożliwia też ustawianie pojedynczych właściwości. Oto przykład:

```
% hadoop ConfigurationPrinter -D color=yellow | grep color
color=yellow
```

Tu opcja `-D` jest używana do ustawienia właściwości konfiguracyjnej o kluczu `color` na wartość `yellow`. Ustawienia podane za pomocą opcji `-D` są traktowane priorytetowo względem właściwości z plików konfiguracyjnych. Jest to bardzo przydatne, ponieważ można zapisać w plikach konfiguracyjnych wartości domyślne, a następnie zastępować je za pomocą opcji `-D`. Przykładem jest ustawianie liczby reduktorów dla zadania w modelu MapReduce za pomocą opcji `-D mapreduce.job.reduces=n`. Powoduje to zmianę liczby reduktorów ustawionej w klastrze lub w plikach konfiguracyjnych po stronie klienta.

Inne opcje obsługiwane przez klasy `GenericOptionsParser` i `ToolRunner` są wymienione w tabeli 6.1. Więcej informacji o konfiguracyjnym interfejsie API Hadoopa zawiera punkt „API do obsługi konfiguracji”.

Tabela 6.1. Opcje dla klas `GenericOptionsParser` i `ToolRunner`

Opcja	Opis
<code>-D właściwość=wartość</code>	Ustawia właściwość konfiguracyjną Hadoopa na podaną wartość. Zastępuje konfiguracyjne właściwości domyślne i właściwości witryny, a także właściwości ustawione za pomocą opcji <code>-conf</code> .
<code>-conf nazwa_pliku ...</code>	Dodaje wskazane pliki do listy zasobów konfiguracyjnych. Jest to wygodny sposób ustawiania właściwości na poziomie witryny lub jednoczesnego określania wielu właściwości.
<code>-fs uri</code>	Ustawia domyślny system plików na podany identyfikator URI. To skrótowy zapis instrukcji <code>-D fs.defaultFS=uri</code> .
<code>-jt host:port</code>	Ustawia menedżera zasobów systemu YARN na określone hosta i port. W Hadoopie 1 instrukcja ustawia adres jobtrackera, stąd jej nazwa. To skrótowy zapis polecenia <code>-D yarn.resourcemanager.address=host:port</code> .
<code>-files plik1,plik2,...</code>	Kopiuje wskazane pliki z lokalnego systemu plików (lub dowolnego systemu plików, jeśli określony jest schemat) do współużytkowanego systemu plików, z którego korzysta platforma MapReduce (zwykle jest to system HDFS). Te pliki są udostępniane programom w modelu MapReduce w katalogu roboczym zadania. Więcej o mechanizmie rozproszonej pamięci podręcznej w kontekście kopiowania plików do maszyn z klastra dowiesz się z punktu „Rozproszona pamięć podręczna” w rozdziale 9.
<code>-archives archiwum1,archiwum2,...</code>	Kopiuje wskazane archiwa z lokalnego systemu plików (lub dowolnego systemu plików, jeśli określony jest schemat) do współużytkowanego systemu plików, z którego korzysta platforma MapReduce (zwykle jest to system HDFS), wypakowuje je i udostępnia programom w modelu MapReduce w katalogu roboczym zadania.
<code>-libjars jar1,jar2,...</code>	Kopiuje wskazane pliki JAR z lokalnego systemu plików (lub dowolnego systemu plików, jeśli określony jest schemat) do współużytkowanego systemu plików, z którego korzysta platforma MapReduce (zwykle jest to system HDFS), i dodaje je do ścieżki do klas zadania w modelu MapReduce. Ta opcja to przydatny sposób przesyłania plików JAR potrzebnych zadaniu.

Nie pomył ustawiania właściwości Hadoopa za pomocą opcji `-D właściwość=wartość` na potrzeby klas `GenericOptionsParser` i `ToolRunner` z ustawianiem właściwości systemowych maszyny JVM przy użyciu opcji `-Dwłaściwość=wartość` w instrukcji `java`. Składnia właściwości systemowych maszyny JVM nie zezwala na używanie spacji między literą `D` a nazwą właściwości, natomiast przy podawaniu właściwości dla klasy `GenericOptionsParser` spacja jest dopuszczalna.

Właściwości systemowe maszyny JVM są pobierane z klasy `java.lang.System`, przy czym właściwości Hadoopa są dostępne tylko za pomocą obiektu typu `Configuration`. Dlatego choć właściwość systemowa `color` została ustawiona (za pomocą zmiennej

HADOOP_OPTS), poniższa instrukcja nic nie wyświetla, ponieważ klasa Configuration ↪Printer nie używa klasy System.

```
% HADOOP_OPTS='-Dcolor=yellow' \  
hadoop ConfigurationPrinter | grep color
```

Jeśli chcesz mieć możliwość ustawiania konfiguracji za pomocą właściwości systemowych, musisz umieścić potrzebne z nich w pliku konfiguracyjnym. Więcej dowiesz się z punktu „Podstawianie wartości zmiennych”.

Pisanie testów jednostkowych za pomocą biblioteki MRUnit

Funkcje mapująca i redukująca z modelu MapReduce są łatwe do testowania w izolacji. Wynika to z natury funkcji. MRUnit (<https://mrunit.apache.org/>) to biblioteka do obsługi testów, która ułatwia przekazywanie znanych danych wejściowych do mappera lub reduktora i sprawdzanie, czy dane wyjściowe są zgodne z oczekiwaniami. Biblioteka MRUnit jest używana razem ze standardowymi platformami testowymi (takimi jak JUnit), dlatego można przeprowadzać testy zadań w modelu MapReduce w środowisku programowania. Na przykład wszystkie testy opisane w tym miejscu można uruchomić w środowisku IDE na podstawie instrukcji z punktu „Przygotowywanie środowiska programowania”.

Mapper

Test mappera jest przedstawiony na listingu 6.5.

Listing 6.5. Test jednostkowy klasy MaxTemperatureMapper

```
import java.io.IOException;  
import org.apache.hadoop.io.*;  
import org.apache.hadoop.mapreduce.Mapper;  
import org.junit.*;  
  
public class MaxTemperatureMapperTest {  
  
    @Test  
    public void processesValidRecord() throws IOException, InterruptedException {  
        Text value = new Text("0043011990999991950051518004+68750+023550FM-12+0382" +  
            // Rok ~~~~  
            "99999V0203201N00261220001CN9999999N9-00111+9999999999");  
            // Temperatura ~~~~~  
        new Mapper<LongWritable, Text, Text, IntWritable>()  
            .withMapper(new MaxTemperatureMapper())  
            .withInput(new LongWritable(0), value)  
            .withOutput(new Text("1950"), new IntWritable(-11))  
            .runTest();  
    }  
}
```

Ten test jest oparty na bardzo prostym pomysł — należy przekazać rekord z danymi o pogodzie jako dane wejściowe dla mappera i sprawdzić, czy dane wyjściowe to rok i temperatura.

Ponieważ testowany jest mapper, używana jest klasa Mapper z biblioteki MRUnit. Do tej klasy trzeba przekazać testowany mapper (MaxTemperatureMapper), wejściowe klucze i wartości, a także oczekiwane wyjściowe klucze (obiekt typu Text reprezentujący rok 1950) i wartości (obiekt typu

IntWritable reprezentujący temperaturę $-1,1^{\circ}\text{C}$). Na koniec można wywołać metodę `runTest()`, aby przeprowadzić test. Jeśli mapper nie zwraca oczekiwanych danych wyjściowych, biblioteka MRUnit zgłasza niepowodzenie testu. Zauważ, że klucz wejściowy można ustawić na dowolną wartość, ponieważ przedstawiony mapper go ignoruje.

W sposób typowy dla programowania sterowanego testami można następnie utworzyć wersję klasy Mapper, która przejdzie test (zobacz listing 6.6). Ponieważ pokazywane klasy są w tym rozdziale stopniowo modyfikowane, każda jest umieszczona w innym pakiecie określającym jej wersję, co ułatwia prezentację kodu. Na przykład `v1.MaxTemperatureMapper` to pierwsza wersja klasy `MaxTemperatureMapper`. Oczywiście w praktyce przy modyfikowaniu klas nie umieszcza się ich w odrębnych pakietach.

Listing 6.6. Pierwsza wersja mappera przechodząca test `MaxTemperatureMapperTest`

```
public class MaxTemperatureMapper
    extends Mapper<LongWritable, Text, Text, IntWritable> {

    @Override
    public void map(LongWritable key, Text value, Context context)
        throws IOException, InterruptedException {

        String line = value.toString();
        String year = line.substring(15, 19);
        int airTemperature = Integer.parseInt(line.substring(87, 92));
        context.write(new Text(year), new IntWritable(airTemperature));
    }
}
```

To bardzo prosta implementacja, która pobiera pola z rokiem i temperaturą z wiersza i zapisuje je w obiekcie typu `Context`. Dodajmy teraz wykrywanie brakujących wartości, które w surowych danych są reprezentowane jako temperatura `+9999`.

```
@Test
public void ignoresMissingTemperatureRecord() throws IOException,
    InterruptedException {
    Text value = new Text("00430119909999991950051518004+68750+023550FM-12+0382" +
        // Rok ~~~~
        "99999V0203201N00261220001CN99999999N9+99991+99999999999");
        // Temperatura ~~~~
    new MapDriver<LongWritable, Text, Text, IntWritable>()
        .withMapper(new MaxTemperatureMapper())
        .withInput(new LongWritable(0), value)
        .runTest();
}
```

Klasę `MapDriver` można wykorzystać do wykrywania zera, jednego lub większej liczby rekordów wyjściowych — zgodnie z liczbą wywołań metody `withOutput()`. W tej aplikacji rekordy, w których brakuje temperatury, są pomijane, dlatego test sprawdza, czy dla konkretnej wartości wejściowej rzeczywiście nie są zwracane żadne dane wyjściowe.

Nowy test kończy się niepowodzeniem, ponieważ wartość `+9999` nie jest traktowana jak specjalny przypadek. Zamiast dodawać kolejne linie kodu do mappera, można utworzyć odrębną klasę parsera i umieścić w niej kod odpowiedzialny za parsowanie, co przedstawia listing 6.7.

Listing 6.7. Klasa do parsowania rekordów z danymi o pogodzie w formacie organizacji NCDC

```
public class NcdcRecordParser {

    private static final int MISSING_TEMPERATURE = 9999;

    private String year;
    private int airTemperature;
    private String quality;

    public void parse(String record) {
        year = record.substring(15, 19);
        String airTemperatureString;
        // Usuwanie początkowego znaku plus, ponieważ metoda parseInt źle sobie z nim radzi (w wersjach sprzed Javy 7)
        if (record.charAt(87) == '+') {
            airTemperatureString = record.substring(88, 92);
        } else {
            airTemperatureString = record.substring(87, 92);
        }
        airTemperature = Integer.parseInt(airTemperatureString);
        quality = record.substring(92, 93);
    }

    public void parse(Text record) {
        parse(record.toString());
    }

    public boolean isValidTemperature() {
        return airTemperature != MISSING_TEMPERATURE && quality.matches("[01459]");
    }

    public String getYear() {
        return year;
    }

    public int getAirTemperature() {
        return airTemperature;
    }
}
```

Wynikowy mapper (wersja 2.) jest znacznie prostszy (zobacz listing 6.8). Wywołuje jedynie metodę `parse()` parsera (która parsuje potrzebne pola z wiersza danych wejściowych), za pomocą metody `isValidTemperature()` sprawdza, czy znaleziono prawidłową temperaturę, i jeśli tak się stało, pobiera rok i temperaturę za pomocą getterów parsera. Zauważ, że za sprawdzanie wartości pola stanu i wykrywanie braku temperatury odpowiada metoda `isValidTemperature()`, pozwalająca odfiltrować nieprawidłowe odczyty temperatury.

Inną korzyścią wynikającą z utworzenia klasy parsera jest to, że pozwala ona na łatwe napisanie powiązanych mapperów dla podobnych zadań bez konieczności duplikowania kodu. Ponadto można pisać testy jednostkowe bezpośrednio dla parsera, dzięki czemu są one bardziej precyzyjne.

Listing 6.8. Mapper używający klasy narzędziowej do parsowania rekordów

```
public class MaxTemperatureMapper
    extends Mapper<LongWritable, Text, Text, IntWritable> {

    private NcdcRecordParser parser = new NcdcRecordParser();
```

```

@Override
public void map(LongWritable key, Text value, Context context)
    throws IOException, InterruptedException {

    parser.parse(value);
    if (parser.isValidTemperature()) {
        context.write(new Text(parser.getYear()),
            new IntWritable(parser.getAirTemperature()));
    }
}
}

```

Testy mappera kończą się już powodzeniem, można więc przejść do pisania reduktora.

Reduktor

Reduktor ma znajdować maksymalną wartość dla danego klucza. Oto prosty test tego mechanizmu. Wykorzystano tu klasę `ReduceDriver`.

```

@Test
public void returnsMaximumIntegerInValues() throws IOException,
    InterruptedException {
    new ReduceDriver<Text, IntWritable, Text, IntWritable>()
        .withReducer(new MaxTemperatureReducer())
        .withInput(new Text("1950"),
            Arrays.asList(new IntWritable(10), new IntWritable(5)))
        .withOutput(new Text("1950"), new IntWritable(10))
        .runTest();
}

```

Kod tworzy listę wartości typu `IntWritable`, a następnie sprawdza, czy klasa `MaxTemperatureReducer` wybrała największą liczbę. Kod z listingu 6.9 to implementacja klasy `MaxTemperatureReducer` przechodzącej test.

Listing 6.9. Reduktor z przykładu dotyczącego wyszukiwania maksymalnej temperatury

```

public class MaxTemperatureReducer
    extends Reducer<Text, IntWritable, Text, IntWritable> {

    @Override
    public void reduce(Text key, Iterable<IntWritable> values, Context context)
        throws IOException, InterruptedException {

        int maxValue = Integer.MIN_VALUE;
        for (IntWritable value : values) {
            maxValue = Math.max(maxValue, value.get());
        }
        context.write(key, new IntWritable(maxValue));
    }
}

```

Uruchamianie kodu lokalnie na danych testowych

Skoro mapper i reduktor działają już dla kontrolowanych danych wejściowych, następny krok polega na napisaniu sterownika zadania i uruchomieniu go na danych testowych na maszynie programisty.

Uruchamianie zadania w lokalnym mechanizmie wykonywania zadań

Za pomocą przedstawionego wcześniej w rozdziale interfejsu `Tool` łatwo jest napisać sterownik do wykonywania w modelu MapReduce zadania wyszukującego maksymalną temperaturę z poszczególnych lat (zobacz klasę `MaxTemperatureDriver` na listingu 6.10).

Listing 6.10. Aplikacja do wyszukiwania maksymalnej temperatury

```
public class MaxTemperatureDriver extends Configured implements Tool {

    @Override
    public int run(String[] args) throws Exception {
        if (args.length != 2) {
            System.err.printf("Użytkowanie: %s [ogólne opcje] <wejście> <wyjście>\n",
                getClass().getSimpleName());
            ToolRunner.printGenericCommandUsage(System.err);
            return -1;
        }

        Job job = new Job(getConf(), "Max temperature");
        job.setJarByClass(getClass());

        FileInputFormat.addInputPath(job, new Path(args[0]));
        FileOutputFormat.setOutputPath(job, new Path(args[1]));

        job.setMapperClass(MaxTemperatureMapper.class);
        job.setCombinerClass(MaxTemperatureReducer.class);
        job.setReducerClass(MaxTemperatureReducer.class);

        job.setOutputKeyClass(Text.class);
        job.setOutputValueClass(IntWritable.class);

        return job.waitForCompletion(true) ? 0 : 1;
    }

    public static void main(String[] args) throws Exception {
        int exitCode = ToolRunner.run(new MaxTemperatureDriver(), args);
        System.exit(exitCode);
    }
}
```

Klasa `MaxTemperatureDriver` implementuje interfejs `Tool`, dzięki czemu można ustawiać opcje obsługiwane przez klasę `GenericOptionsParser`. Metoda `run()` tworzy obiekt typu `Job` na podstawie konfiguracji jednostki używanej do uruchamiania zadania. Spośród dostępnych parametrów konfiguracji zadania ustawiane są ścieżki do plików wejściowego i wyjściowego, klasy mappera, reduktora i mechanizmu łączenia (ang. *combiner*), a także typy wyjściowe (typy wejściowe są ustalane na podstawie formatu wejściowego; domyślnie używany jest format `TextInputFormat` z kluczami typu `LongWritable` i wartościami typu `Text`). Warto też ustawić nazwę zadania (`Max temperature`), co pozwala znaleźć zadanie na liście w trakcie jego wykonywania i po zakończeniu jego pracy. Domyślnie nazwą jest nazwa pliku JAR, która zwykle nie opisuje dobrze zadania.

Teraz można uruchomić aplikację na plikach lokalnych. Hadoop udostępnia lokalny mechanizm wykonywania zadań, który jest uproszczoną wersją silnika wykonawczego modelu MapReduce, przeznaczoną do uruchamiania zadań w jednej maszynie JVM. Ten mechanizm jest zaprojektowany na potrzeby testów i bardzo łatwo używa się go w środowisku IDE, ponieważ można uruchomić go w debugerze, aby w trybie kroczenia przejść przez kod mappera i reduktora.

Lokalny mechanizm wykonywania zadań jest używany, gdy właściwość `mapreduce.framework.name` jest ustawiona na wartość `local` (jest to ustawienie domyślne)¹.

Z poziomu wiersza poleceń można uruchomić sterownik w następujący sposób:

```
% mvn compile
% export HADOOP_CLASSPATH=target/classes/
% hadoop v2.MaxTemperatureDriver -conf conf/hadoop-local.xml \
  input/ncdc/micro output
```

Inna możliwość to zastosowanie opcji `-fs` i `-jt` udostępnianych przez klasę `GenericOptionsParser`.

```
% hadoop v2.MaxTemperatureDriver -fs file:/// -jt local input/ncdc/micro output
```

Ta instrukcja uruchamia sterownik `MaxTemperatureDriver` z wykorzystaniem danych wejściowych z lokalnego katalogu `input/ncdc/micro` i generuje dane wyjściowe w lokalnym katalogu `output`. Zauważ, że choć ustawiona jest opcja `-fs` i używany jest lokalny system plików (`file:///`), lokalny mechanizm wykonywania zadań działa poprawnie dla dowolnego systemu plików, w tym dla systemu HDFS (jest to wygodne, jeśli przechowujesz w nim sporo plików).

Następnie można sprawdzić dane wyjściowe w lokalnym systemie plików:

```
% cat output/part-r-00000
1949 111
1950 22
```

Testowanie sterownika

Zaimplementowanie w aplikacji interfejsu `Tool` zwiększa możliwości w zakresie opcji konfiguracyjnych, a ponadto ułatwia testowanie, ponieważ pozwala wstrzyknąć dowolny obiekt typu `Configuration`. Możesz to wykorzystać do napisania testu, który używa lokalnego mechanizmu wykonywania zadania na znanych danych wejściowych i sprawdza, czy dane wyjściowe są zgodne z oczekiwaniami.

Rozwiązanie można przygotować na dwa sposoby. Pierwszy polega na użyciu lokalnego mechanizmu do uruchomienia zadania na pliku testowym w lokalnym systemie plików. Kod z listingu 6.11 pokazuje, jak to zrobić.

Listing 6.11. Test sterownika `MaxTemperatureDriver` z wykorzystaniem lokalnego, wewnątrzprocesowego mechanizmu wykonywania zadań

```
@Test
public void test() throws Exception {
    Configuration conf = new Configuration();
    conf.set("fs.defaultFS", "file:///");
    conf.set("mapreduce.framework.name", "local");
    conf.setInt("mapreduce.task.io.sort.mb", 1);

    Path input = new Path("input/ncdc/micro");
    Path output = new Path("output");

    FileSystem fs = FileSystem.getLocal(conf);
    fs.delete(output, true); // Usuwanie dawnych danych wyjściowych

    MaxTemperatureDriver driver = new MaxTemperatureDriver();
```

¹ W Hadoopie 1 sposób wykonywania określa właściwość `mapred.job.tracker`. Wartość `local` oznacza użycie lokalnego mechanizmu wykonywania zadań, a rozdzielona przecinkiem para `host-port` pozwala podać adres jobtrackera.

```

driver.setConf(conf);

int exitCode = driver.run(new String[] {
    input.toString(), output.toString() });
assertThat(exitCode, is(0));

checkOutput(conf, output);
}

```

Test bezpośrednio ustawia opcje `fs.defaultFS` i `mapreduce.framework.name`, co oznacza, że używany jest lokalny system plików i mechanizm wykonywania zadań. Następnie test uruchamia sterownik `MaxTemperatureDriver` za pomocą interfejsu `Tool` na małym zbiorze znanych danych. W końcowej części testu wywoływana jest metoda `checkOutput()` w celu porównania wiersz po wierszu rzeczywistych danych wyjściowych z oczekiwanymi.

Drugi sposób testowania sterownika polega na uruchomieniu go za pomocą miniklastra. Hadoop udostępnia zestaw klas testowych `MiniDFSCluster`, `MiniMRCluster` i `MiniYARNCluster`, które umożliwiają programowe tworzenie klastrów wewnątrzprocesowych. W odróżnieniu od lokalnego mechanizmu wykonywania zadań te klasy pozwalają na przeprowadzanie testów z użyciem kompletnych systemów HDFS, MapReduce i YARN. Pamiętaj też, że menedżery węzłów w miniklastrach uruchamiają odrębne maszyny JVM do wykonywania zadań, co utrudnia debugowanie.

Miniklastrer możesz też uruchomić z poziomu wiersza poleceń za pomocą następującej instrukcji:

```

% hadoop jar \
  $HADOOP_HOME/share/hadoop/mapreduce/hadoop-mapreduce-*-tests.jar \
  minicluster

```

Miniklastry są często używane w zautomatyzowanych pakietach testów Hadoopa, można je jednak stosować także do testowania kodu użytkowników. Klasa abstrakcyjna `ClusterMapReduceTestCase` Hadoopa to użyteczny punkt wyjścia do pisania takich testów. Ta klasa obsługuje uruchamianie (metoda `setUp()`) i zatrzymywanie (metoda `tearDown()`) wewnątrzprocesowych klastrów z systemami HDFS i YARN oraz generuje odpowiedni obiekt typu `Configuration` dostosowany do współpracy z takimi klastrami. W podklasach trzeba tylko umieścić dane w systemie HDFS (na przykład w wyniku skopiowania ich z lokalnego pliku), uruchomić zadanie w modelu MapReduce i sprawdzić, czy dane wyjściowe są zgodne z oczekiwanymi. Przykładowy kod znajdziesz w klasie `MaxTemperatureDriverMiniTest` dostępnej w plikach dołączonych do książki.

Tego rodzaju testy są używane w testach regresyjnych i stanowią przydatne repozytorium przypadków brzegowych w danych wejściowych razem z oczekiwanymi dla nich wynikami. Gdy natrafisz na kolejne przypadki testowe, wystarczy, że dodasz je do pliku wejściowego i odpowiednio zaktualizujesz plik z oczekiwanymi danymi wyjściowymi.

Uruchamianie programów w klastrze

Gdy już jesteś zadowolony z działania programu dla małego testowego zbioru danych, możesz wypróbować kod na pełnym zbiorze danych w klastrze Hadoopa. Opis budowania w pełni rozproszonego klastra znajdziesz w rozdziale 10. Możesz też wykorzystać informacje z tego punktu i utworzyć pseudorozproszony klastrer.

Tworzenie pakietu z zadaniem

Lokalny mechanizm wykonywania zadań używa jednej maszyny JVM do wykonywania zadania. Dlatego jeśli wszystkie klasy potrzebne w zadaniu są dostępne w ścieżce do klas, rozwiązanie będzie działać.

W środowisku rozproszonym sytuacja się komplikuje. Klasy zadania trzeba umieścić w *pliku JAR zadania* umieszczanym w klastrze. Hadoop automatycznie znajduje ten plik, wyszukując pliki JAR na podstawie ścieżki do klas sterownika zawierającej klasę ustawioną w metodzie `setJarByClass()` (klasy `JobConf` lub `Job`). Inna możliwość to ustawienie pliku JAR bezpośrednio za pomocą ścieżki do pliku, do czego służy metoda `setJar()`. Ścieżka do pliku JAR może prowadzić do lokalnego systemu plików lub systemu HDFS.

Do tworzenia pliku JAR można wykorzystać wygodne narzędzie do budowania, takie jak Ant lub Maven. Na podstawie pliku POM przedstawionego na listingu 6.3 poniższa instrukcja utworzy w katalogu projektu plik JAR *hadoop-examples.jar* zawierający wszystkie skompilowane klasy.

```
% mvn package -DskipTests
```

Jeśli każdemu zadaniu odpowiada plik JAR, można wskazać przeznaczoną do uruchomienia główną klasę w manifeście pliku JAR. Jeżeli główna klasa nie jest wskazana w manifeście, trzeba ją ustawić w wierszu poleceń (wkrótce w kontekście uruchamiania zadania zobaczysz, jak to zrobić).

Pliki JAR z zależnościami można umieścić w podkatalogu *lib* pliku JAR zadania, przy czym istnieją też inne, opisane dalej sposoby dodawania zależności. Podobnie pliki zasobów można zapisać w podkatalogu *classes* (to rozwiązanie przypomina pliki WAR — ang. *Web application archive* — Javy, przy czym pliki JAR trafiają w nich do podkatalogu *WEB-INF/lib*, a klasy do podkatalogu *WEB-INF/classes*).

Ścieżka do klas po stronie klienta

Ścieżka do klas po stronie klienta ustawiana przez polecenie `hadoop jar <jar>` obejmuje następujące elementy:

- plik JAR zadania,
- pliki JAR z katalogu *lib* z pliku JAR zadania oraz katalog *classes* (jeśli istnieje),
- zawartość zmiennej `HADOOP_CLASSPATH` (jeżeli jest ustawiona).

To wyjaśnia, dlaczego w zmiennej `HADOOP_CLASSPATH` trzeba wskazać klasy i biblioteki z zależnościami, jeśli używany jest lokalny mechanizm uruchamiania zadań bez pliku JAR zadania (wywołanie `hadoop NAZWA_KLASY`).

Ścieżka do klas dla operacji

W klastrze (dotyczy to także trybu pseudorozproszonego) operacje mapowania i redukcji działają w odrębnych maszynach JVM. Ścieżki do klas tych operacji *nie* są kontrolowane za pomocą zmiennej `HADOOP_CLASSPATH`. `HADOOP_CLASSPATH` to ustawienie używane po stronie klienta, określające tylko ścieżkę do klas maszyny JVM sterownika, która zgłasza zadanie.

Ścieżka do klas operacji użytkownika obejmuje następujące elementy:

- plik JAR zadania,
- pliki JAR z katalogu *lib* z pliku JAR zadania oraz katalog *classes* (jeśli istnieje),
- pliki dodane do rozproszonej pamięci podręcznej za pomocą opcji `-libjars` (zobacz tabelę 6.1) lub metody `addFileToClassPath()` klasy `DistributedCache` (w dawnym interfejsie API) albo `Job` (w nowym interfejsie API).

Dodawanie zależności do pakietu

Ponieważ istnieją różne sposoby kontrolowania zawartości ścieżki do klas klientów i operacji, dostępne są też odpowiednie techniki dołączania zależności bibliotecznych dla zadań. Możesz:

- wypakować biblioteki i dodać je do pliku JAR zadania,
- umieścić biblioteki w katalogu *lib* pliku JAR zadania,
- przechowywać biblioteki niezależnie od pliku JAR zadania i dodawać je do ścieżki do klas klienta za pomocą zmiennej `HADOOP_CLASSPATH` i do ścieżki do klas operacji przy użyciu opcji `-libjars`.

Ostatnie rozwiązanie, wykorzystanie rozproszonej pamięci podręcznej, jest najprostsze, jeśli chodzi o budowanie, ponieważ zależności nie trzeba dodawać do pliku JAR zadania. Ponadto użycie rozproszonej pamięci podręcznej może oznaczać mniej operacji przenoszenia plików JAR w klastrze, ponieważ pliki między operacjami można przechowywać w pamięci podręcznej w węźle.

Kolejność uwzględniania ścieżek do klas operacji

Pliki JAR użytkownika są dodawane na koniec ścieżek do klas klienta i operacji. W niektórych sytuacjach powoduje to konflikt zależności z wbudowanymi bibliotekami Hadoopa, jeśli Hadoop korzysta z innej, niezgodnej wersji biblioteki używanej w kodzie. Czasem potrzebna jest możliwość kontrolowania kolejności elementów w ścieżce do klas operacji, tak aby potrzebne klasy były wybierane jako pierwsze. Po stronie klienta można wymusić na Hadoopie umieszczenie na początku ścieżki do klas użytkownika. Aby to zrobić, ustaw zmienną środowiskową `HADOOP_USER_CLASSPATH_FIRST` na wartość `true`. Natomiast by na początku wybierana była ścieżka do klas operacji, na wartość `true` należy ustawić właściwość `mapreduce.job.user.classpath.first`. Zauważ, że ustawienie tych opcji powoduje zmianę kolejności wczytywanych klas z zależnościami platformy Hadoop (ale tylko w danym zadaniu). Potencjalnie może to spowodować błąd przesyłania zadania lub wykonywania operacji, dlatego zachowaj ostrożność przy stosowaniu tych opcji.

Uruchamianie zadania

Aby wywołać zadanie, należy uruchomić sterownik, wskazując przy tym za pomocą opcji `-conf` klastrer, w którym zadanie ma działać (można też zastosować opcje `-fs` i `-jt`).

```
% unset HADOOP_CLASSPATH
% hadoop jar hadoop-examples.jar v2.MaxTemperatureDriver \
  -conf conf/hadoop-cluster.xml input/ncdc/all max-temp
```


Zmienna środowiskowa `HADOOP_CLASSPATH` jest zerowana, ponieważ dla tego zadania nie są używane żadne niestandardowe zależności. Gdyby zmienna pozostała ustawiona na wartość `target/classes/` (tę wartość dodano wcześniej w rozdziale), Hadoop nie znalazłby pliku JAR z zadaniem. Wczytałby klasę `MaxTemperatureDriver` z katalogu `target/classes` zamiast z pliku JAR, przez co zadanie zakończyłoby się niepowodzeniem.

Metoda `waitForCompletion()` klasy `Job` uruchamia zadanie i sprawdza jego postęp. Gdy w operacji mapowania lub redukowania zachodzą zmiany, wspomniana metoda wyświetla informacje na ten temat. Oto dane wyjściowe (część wierszy w celu zachowania przejrzystości usunięto).

```
14/09/12 06:38:11 INFO input.FileInputFormat: Total input paths to process : 101
14/09/12 06:38:11 INFO impl.YarnClientImpl: Submitted application
application_1410450250506_0003
14/09/12 06:38:12 INFO mapreduce.Job: Running job: job_1410450250506_0003
14/09/12 06:38:26 INFO mapreduce.Job: map 0% reduce 0%
...
14/09/12 06:45:24 INFO mapreduce.Job: map 100% reduce 100%
14/09/12 06:45:24 INFO mapreduce.Job: Job job_1410450250506_0003 completed
successfully
14/09/12 06:45:24 INFO mapreduce.Job: Counters: 49
  File System Counters
    FILE: Number of bytes read=93995
    FILE: Number of bytes written=10273563
    FILE: Number of read operations=0
    FILE: Number of large read operations=0
    FILE: Number of write operations=0
    HDFS: Number of bytes read=33485855415
    HDFS: Number of bytes written=904
    HDFS: Number of read operations=327
    HDFS: Number of large read operations=0
    HDFS: Number of write operations=16
  Job Counters
    Launched map tasks=101
    Launched reduce tasks=8
    Data-local map tasks=101
    Total time spent by all maps in occupied slots (ms)=5954495
    Total time spent by all reduces in occupied slots (ms)=74934
    Total time spent by all map tasks (ms)=5954495
    Total time spent by all reduce tasks (ms)=74934
    Total vcore-seconds taken by all map tasks=5954495
    Total vcore-seconds taken by all reduce tasks=74934
    Total megabyte-seconds taken by all map tasks=6097402880
    Total megabyte-seconds taken by all reduce tasks=76732416
  Map-Reduce Framework
    Map input records=1209901509
    Map output records=1143764653
    Map output bytes=10293881877
    Map output materialized bytes=14193
    Input split bytes=14140
    Combine input records=1143764772
    Combine output records=234
    Reduce input groups=100
    Reduce shuffle bytes=14193
    Reduce input records=115
    Reduce output records=100
    Spilled Records=379
    Shuffled Maps =808
    Failed Shuffles=0
    Merged Map outputs=808
    GC time elapsed (ms)=101080
```

```
CPU time spent (ms)=5113180
Physical memory (bytes) snapshot=60509106176
Virtual memory (bytes) snapshot=167657209856
Total committed heap usage (bytes)=68220878848
Shuffle Errors
BAD_ID=0
CONNECTION=0
IO_ERROR=0
WRONG_LENGTH=0
WRONG_MAP=0
WRONG_REDUCE=0
File Input Format Counters
  Bytes Read=33485841275
File Output Format Counters
  Bytes Written=90
```

Te dane wyjściowe obejmują wiele przydatnych informacji. Przed rozpoczęciem zadania wyświetlany jest jego identyfikator. Jest on potrzebny, gdy trzeba wskazać zadanie (na przykład w plikach dziennika) lub przy sprawdzaniu go przy użyciu polecenia `mapred job`. Po zakończeniu pracy zadania wyświetlane są dotyczące go statystyki (nazywane licznikami — *counters*). Są one bardzo przydatne do upewniania się, że zadanie wykonało oczekiwane czynności. Na przykład w pokazanym zadaniu przeanalizowano 1,2 miliarda rekordów (`Map input records`) i wczytano dane z około 34 GB skompresowanych plików z systemu HDFS (`HDFS: Number of bytes read`). Dane wejściowe zostały podzielone na 101 plików w formacie gzip o akceptowalnej wielkości, co oznacza, że nie wystąpiły problemy z ich podziałem.

Więcej o znaczeniu poszczególnych liczników dowiesz się z punktu „Liczniki wbudowane” w rozdziale 9.

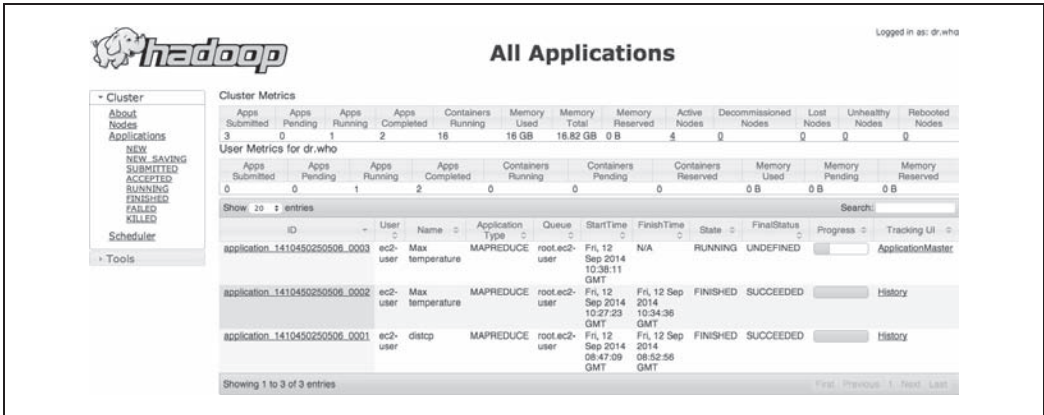
Sieciowy interfejs użytkownika modelu MapReduce

Hadoop udostępnia sieciowy interfejs użytkownika do wyświetlania informacji na temat zadań. Jest on przydatny do śledzenia postępów zadań w trakcie ich wykonywania, a także wyszukiwania statystyk i dzienników po zakończeniu pracy przez zadanie. Ten interfejs użytkownika jest dostępny pod adresem <http://resource-manager-host:8088/>.

Strona menedżera zasobów

Zrzut strony głównej jest przedstawiony na rysunku 6.1. Sekcja *Cluster Metrics* zawiera przegląd informacji o klastrze. Obejmują one liczbę aplikacji aktualnie działających w klastrze (oraz aplikacji w innym stanie), ilość dostępnych w klastrze zasobów (*Memory Total*) i informacje o menedżerach węzłów.

W głównej tabeli wymienione są wszystkie aplikacje, które zostały wykonane lub działają w klastrze. Dostępne jest pole wyszukiwania przydatne do filtrowania aplikacji w celu znalezienia potrzebnych. W głównym oknie wyświetlanych jest do 100 pozycji na stronę, a menedżer zasobów przechowuje w pamięci jednocześnie do 10 000 ukończonych aplikacji (tę wartość określa właściwość `yarn.resourcemanager.max-completed-applications`); starsze aplikacje są dostępne tylko na stronie historii zadań. Zauważ, że historia zadań jest trwała, dlatego znajdują się w niej także zadania z poprzednich uruchomień menedżera zasobów.

Rysunek 6.1. Zrzut strony menedżera zasobów

Identyfikatory zadania, operacji i prób wykonania operacji

W Hadoopie 2 identyfikatory zadań w modelu MapReduce są generowane na podstawie identyfikatorów aplikacji systemu YARN (te identyfikatory są tworzone przez menedżer zasobów systemu YARN). Identyfikator aplikacji obejmuje czas uruchomienia menedżera zasobów (a nie samej aplikacji) i wartość licznika zwiększaną przez menedżer zasobów. Wartość licznika pozwala w niepowtarzalny sposób identyfikować aplikacje w danym egzemplarzu menedżera zasobów. Oto przykładowy identyfikator aplikacji:

```
application_1410450250506_0003
```

Jest to trzecia (0003; identyfikatory aplikacji rozpoczynają się od wartości 1) aplikacja z danego menedżera zasobów, który rozpoczął pracę w czasie reprezentowanym przez znacznik 1410450250506. Licznik jest uzupełniany początkowymi zerami, co pozwala na wygodne sortowanie identyfikatorów (na przykład na liście zawartości katalogów). Jednak gdy licznik dojdzie do wartości 10000, *nie* jest resetowany, przez co identyfikatory aplikacji stają się dłuższe. Utrudnia to sortowanie.

Identyfikator zadania jest tworzony w wyniku zastąpienia przedrostka `application` z identyfikatora aplikacji przedrostkiem `job`.

```
job_1410450250506_0003
```

Operacje należą do zadania, a ich identyfikatory są tworzone przez zastąpienie przedrostka `job` w identyfikatorze zadania przedrostkiem `task` i dodanie przyrostka identyfikującego operację w zadaniu. Oto przykład:

```
task_1410450250506_0003_m_000003
```

Jest to czwarta (000003; identyfikatory operacji są numerowane od 0) operacja mapowania (m) w zadaniu o identyfikatorze `job_1410450250506_0003`. Identyfikatory operacji są tworzone dla zadania w momencie ich inicjowania, dlatego nie wyznaczają kolejności wykonywania operacji.

Operacje mogą być wykonywane więcej niż raz, na przykład z powodu błędu (zobacz punkt „Niepowodzenie operacji” w rozdziale 7.) lub spekulacyjnego wykonania (zobacz punkt „Wykonywanie spekulacyjne” w rozdziale 7.). Dlatego aby zidentyfikować różne przypadki wykonania operacji, nadaje się unikatowe identyfikatory próbom wykonania operacji. Oto przykład:

```
attempt_1410450250506_0003_m_000003_0
```

Jest to pierwsza (0; identyfikatory prób wykonania są numerowane od 0) próba uruchomienia operacji `task_1410450250506_0003_m_000003`. Próby wykonania operacji są podejmowane w zależności od potrzeby w trakcie pracy zadania, dlatego ich numery odpowiadają kolejności podejmowania prób.

Historia zadań

Historia zadań dotyczy zdarzeń i konfiguracji ukończonych zadań w modelu MapReduce. Jest zachowywana niezależnie od tego, czy zadanie zostało ukończone z powodzeniem, czy nie. Ma zapewniać przydatne informacje użytkownikowi uruchamiającemu zadanie.

Pliki z historią zadań są zapisywane przez zarządcę aplikacji z modelu MapReduce w systemie HDFS w katalogu określonym we właściwości `mapreduce.jobhistory.done-dir`. Pliki historii zadań są przechowywane przez tydzień, po czym są usuwane przez system.

Dziennik z historią obejmuje zdarzenia dotyczące zadań, operacji i prób. Wszystkie te informacje są przechowywane w pliku w formacie JSON. Historię konkretnego zadania można wyświetlić za pomocą sieciowego interfejsu użytkownika serwera historii zadań (odnośnik do niego znajdziesz na stronie menedżera zasobów) lub z poziomu wiersza poleceń przy użyciu instrukcji `mapred job -history` (należy jej wskazać plik z historią zadań).

Strona zadania w modelu MapReduce

Gdy klikniesz odnośnik *Tracking UI*, przejdziesz do sieciowego interfejsu użytkownika zarządcy aplikacji (lub do strony z historią, jeśli aplikacja zakończyła pracę). W modelu MapReduce pojawia się wtedy strona zadania taka jak na rysunku 6.2.

MapReduce Job
job_1410450250506_0003

Job Overview

Job Name: Max temperature
State: RUNNING
Uberized: false
Started: Fri Sep 12 06:38:24 EDT 2014
Elapsed: 6mins, 25sec

ApplicationMaster	Attempt Number	Start Time	Node	Logs
1		Fri Sep 12 06:38:19 EDT 2014	ip-10-1-1-172.ec2.internal:8042	logs

Task Type	Progress	Total	Pending	Running	Complete
Map	<div style="width: 25%;"></div>	101	25	14	62
Reduce	<div style="width: 8%;"></div>	8	8	0	0

Attempt Type	New	Running	Failed	Killed	Successful
Maps	25	14	0	0	62
Reduces	8	0	0	0	0

Rysunek 6.2. Zrzuty strony zadania

W trakcie działania zadania można na tej stronie śledzić jego postęp. Tabela w dolnej części strony pokazuje postęp operacji mapowania i redukowania. Kolumna *Total* zawiera łączną liczbę operacji mapowania i redukowania dla danego zadania (dla poszczególnych typów operacji dostępne są odrębne wiersze). Pozostałe kolumny wyświetlają stan operacji — *Pending* (oczekujące na uruchomienie), *Running* (w toku) lub *Complete* (z powodzeniem ukończone).

W dolnej części tabeli widoczna jest łączna liczba nieudanych i zamkniętych prób wykonania operacji mapowania i redukowania. Próby wykonania operacji są oznaczone jako zamknięte, jeśli są duplikatami spekulacyjnych prób wykonania, jeśli ich węzeł przestał działać lub jeśli zostały zamknięte przez użytkownika. Omówienie nieudanych wykonań operacji znajdziesz w punkcie „Niepowodzenie operacji” w rozdziale 7.

Ponadto w nawigacji znajduje się wiele przydatnych odnośników. Na przykład odnośnik *Configuration* prowadzi do skonsolidowanego pliku z konfiguracją zadania, zawierającego wszystkie właściwości i ich wartości z czasu wykonywania zadania. Jeśli nie masz pewności, na jaką wartość ustawiona była konkretna właściwość, możesz kliknąć ten odnośnik i sprawdzić wspomniany plik.

Pobieranie wyników

Po zakończeniu wykonywania zadania wyniki można pobrać na kilka sposobów. Każdy reduktor generuje jeden plik wyjściowy. W katalogu *max-temp* pojawia się więc 30 fragmentarycznych plików o nazwach od *part-r-00000* do *part-r-00029*.

Jak wskazuje na to nazwa, fragmentaryczne pliki warto traktować jak fragmenty „pliku” *max-temp*.

Jeśli dane wyjściowe są długie (inaczej niż w omawianym przykładzie), ważne jest używanie wielu fragmentów, dzięki czemu równoległe mogą działać liczne reduktory. Nawet jeśli plik jest podzielony na części, zwykle nadal można z niego łatwo korzystać — na przykład jak z danych wejściowych do innego zadania w modelu MapReduce. W niektórych sytuacjach można wykorzystać strukturę fragmentów do przeprowadzenia złączenia na etapie mapowania (zobacz punkt „Złączanie po stronie mapowania” w rozdziale 9.).

Omawiane zadanie generuje bardzo niewielką ilość danych wyjściowych, dlatego można je wygodnie skopiować z systemu HDFS do maszyny programisty. Służy do tego opcja `-getmerge` instrukcji `hadoop fs`, która pobiera wszystkie pliki z katalogu wskazanego za pomocą wzorca wejściowego i scala je w jeden plik w lokalnym systemie plików.

```
% hadoop fs -getmerge max-temp max-temp-local
% sort max-temp-local | tail
1991      607
1992      605
1993      567
1994      568
1995      567
1996      561
1997      565
1998      568
1999      568
2000      558
```

Dane wyjściowe są sortowane, ponieważ fragmenty z danych wyjściowych z etapu redukcji są nieuporządkowane (to efekt działania partycjonującej funkcji skrótu). Przetwarzanie końcowe danych z modelu MapReduce jest bardzo częste, podobnie jak przekazywanie ich do narzędzi analitycznych (takich jak R, arkusze kalkulacyjne, a nawet relacyjne bazy danych).

Inny sposób na pobieranie niewielkich zbiorów danych wyjściowych to użycie opcji `-cat` w celu wyświetlenia plików wyjściowych w konsoli.

```
% hadoop fs -cat max-temp/*
```

Po bliższej analizie okazuje się, że niektóre wyniki wyglądają podejrzanie. Na przykład maksymalna temperatura dla roku 1951 (niepokazana w wynikach) to 590°C! Jak ustalić, co jest tego przyczyną? Czy to efekt błędnych danych wejściowych, czy błędu w programie?

Debugowanie zadania

Tradycyjnym sposobem debugowania programów jest używanie instrukcji `print`. Oczywiście w Hadoopie też jest to możliwe. Należy jednak uwzględnić różne komplikacje. Programy działają w dziesiątkach, setkach, a nawet tysiącach węzłów. Jak więc znaleźć i zbadać dane wyjściowe z instrukcji diagnostycznych z rozmaitych węzłów? W omawianym przykładzie szukany jest nietypowy (zdaniem programisty) przypadek. Dlatego można wykorzystać instrukcję diagnostyczną do zarejestrowania informacji w standardowym strumieniu błędów i zaktualizować komunikat o stanie operacji, tak by sugerował zapoznanie się z dziennikiem błędów. Sieciowy interfejs użytkownika pozwala łatwo uzyskać pożądaną efekt dzięki przekazaniu odpowiedniego tekstu.

Można też utworzyć niestandardowy licznik określający łączną liczbę rekordów z nierealistycznymi temperaturami w całym zbiorze danych. Zapewnia to cenne informacje na temat tego, jak radzić sobie z takimi danymi. Jeśli się okaże, że błędne temperatury pojawiają się często, konieczne może okazać się sprawdzenie, z czego to wynika, i wymyślenie sposobu na pobieranie temperatury zamiast prostego ignorowania podejrzanych rekordów. W trakcie diagnozowania zadania zawsze należy zadać sobie pytanie, czy można wykorzystać licznik do uzyskania informacji potrzebnych do ustalenia, co się dzieje. Nawet jeśli konieczne są komunikaty o stanie lub rejestrowanie zdarzeń, licznik może okazać się przydatny do oceny powagi problemu. Więcej o licznikach dowiesz się z punktu „Liczniki” w rozdziale 9.

Jeśli w trakcie diagnozowania generowane są duże ilości danych w dzienniku, dostępnych jest kilka możliwości. Jedna polega na zapisaniu informacji w danych wyjściowych etapu mapowania zamiast w standardowym strumieniu błędów. Pozwala to na analizę i agregację danych w ramach operacji redukcji. To podejście zwykle wymaga zmian w strukturze programu, dlatego warto zacząć od innej techniki. Polega ona na napisaniu programu (oczywiście w modelu MapReduce) do analizowania generowanych przez zadanie danych z dziennika.

Kod związany z diagnozowaniem należy dodać do mappera (wersja 3.), a nie do reduktora, ponieważ celem jest ustalenie danych źródłowych prowadzących do uzyskania nieakceptowalnych danych wyjściowych.

```
public class MaxTemperatureMapper
    extends Mapper<LongWritable, Text, Text, IntWritable> {

    enum Temperature {
        OVER_100
    }

    private NcdcRecordParser parser = new NcdcRecordParser();

    @Override
    public void map(LongWritable key, Text value, Context context)
        throws IOException, InterruptedException {

        parser.parse(value);
        if (parser.isValidTemperature()) {
            int airTemperature = parser.getAirTemperature();
            if (airTemperature > 1000) {
                System.err.println("Temperatura ponad 100 stopni dla danych: " + value);
                context.setStatus("Wykryto uszkodzony rekord (patrz dziennik).");
                context.getCounter(Temperature.OVER_100).increment(1);
            }
        }
    }
}
```



```

        context.write(new Text(parser.getYear()), new IntWritable(airTemperature));
    }
}
}

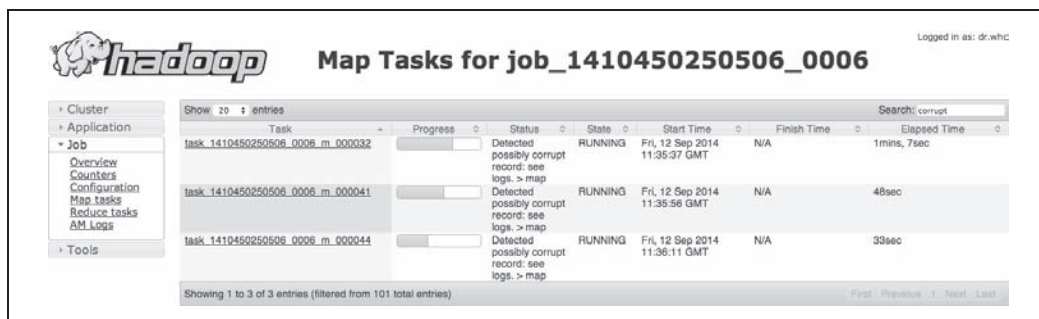
```

Jeśli temperatura wynosi ponad 100°C (co reprezentują wartości powyżej 1000, ponieważ temperatura jest zapisywana w dziesiętnych częściach stopni), kod zapisuje w standardowym strumieniu błędów podejrzany wiersz, a także za pomocą metody setStatus() klasy Context aktualizuje komunikat o stanie operacji mapowania, by skierować użytkowników do dziennika. Ponadto zwiększona jest wartość licznika, reprezentowana w Javie za pomocą pola typu wyliczeniowego. W tym programie zdefiniowane jest jedno pole, OVER_100, pozwalające zliczyć rekordy z temperaturą przekraczającą 100°C.

Po wprowadzeniu zmian należy ponownie skompilować kod, odtworzyć plik JAR, a następnie uruchomić zadanie i w trakcie jego wykonywania przejść do strony operacji.

Strony operacji i prób wykonania operacji

Strona zadania zawiera szereg odnośników do wyświetlania szczegółowych danych na temat operacji. Na przykład odnośnik *Map* prowadzi do strony z informacjami o wszystkich operacjach mapowania. Zrzut z rysunku 6.3 przedstawia tę stronę dla uruchomionego zadania. W kolumnie *Status* operacji widoczne są komunikaty diagnostyczne.

Rysunek 6.3. Zrzut ze strony operacji

Kliknięcie odnośnika do operacji powoduje przejście do strony z próbami wykonania. Widoczne są na niej wszystkie próby wykonania danej operacji. Przy każdej próbie znajdują się odnośniki do plików dziennika i liczników. Kliknięcie jednego z odnośników do plików dziennika dla udanych prób wykonania zadania pozwala znaleźć zarejestrowane podejrzane rekordy z danych wyjściowych (pokazany wiersz jest podzielony i skrócony, aby zmieścił się na stronie).

```

Temperatura ponad 100 stopni dla danych:
0335999999433181957042302005+37950+139117SAO +0004RJSN V02011359003150070356999
999433201957010100005+35317+139650SAO +000899999V02002359002650076249N0040005...

```

Wygląda na to, że ten rekord ma inny format niż pozostałe. W wierszu występują spacje, co nie jest opisane w specyfikacji.

Po zakończeniu zadania można sprawdzić wartość zdefiniowanego licznika, aby ustalić, ile rekordów z temperaturą powyżej 100°C znajduje się w całym zbiorze danych. Dostęp do liczników jest możliwy za pomocą sieciowego interfejsu użytkownika i wiersza poleceń.


```
% mapred job -counter job_1410450250506_0006 \  
'v3.MaxTemperatureMapper$Temperature' OVER_100
```

3

Opcja `-counter` przyjmuje identyfikator zadania, nazwę grupy licznika (tu jest to pełna nazwa klasy) i nazwę licznika (nazwę wyliczenia). W całym zbiorze danych obejmującym ponad miliard rekordów występują tylko trzy błędne rekordy. Usuwanie nieprawidłowych rekordów to standardowe rozwiązanie w wielu problemach związanych z wielkimi danymi, choć tu należy zachować ostrożność, ponieważ szukane są skrajne wartości (maksymalna temperatura), a nie zagregowany wynik. Jednak pominięcie trzech rekordów prawdopodobnie nie zmieni rezultatów.

Obsługa nieprawidłowych danych

Zapisanie danych wejściowych powodujących problem jest przydatne. Można je wykorzystać w teście do sprawdzenia, czy mapper działa prawidłowo. Poniższy test z platformy MRUnit sprawdza, czy licznik jest aktualizowany po wykryciu błędnych danych wejściowych.

```
@Test  
public void parsesMalformedTemperature() throws IOException,  
    InterruptedException {  
    Text value = new Text("0335999999433181957042302005+37950+139117SAO +0004" +  
        // Rok ~~~~  
        "RJSN V02011359003150070356999999433201957010100005+353");  
        // Temperatura ~~~~~  
    Counters counters = new Counters();  
    new MapDriver<LongWritable, Text, Text, IntWritable>()  
        .withMapper(new MaxTemperatureMapper())  
        .withInput(new LongWritable(0), value)  
        .withCounters(counters)  
        .runTest();  
    Counter c = counters.findCounter(MaxTemperatureMapper.Temperature.MALFORMED);  
    assertThat(c.getValue(), is(1L));  
}
```

Rekord powodujący problem ma odmienny format niż inne przedstawione wcześniej wiersze. Na listingu 6.12 pokazany jest zmodyfikowany program (wersja 4.). Używa on parsera ignorującego każdy wiersz, w którym pole z temperaturą nie jest poprzedzone znakiem plus lub minus. Ponadto dodany został licznik, który określa, ile rekordów zostało pominiętych z tego powodu.

Listing 6.12. Mapper dla przykładu z wyszukiwaniem maksymalnej temperatury

```
public class MaxTemperatureMapper  
    extends Mapper<LongWritable, Text, Text, IntWritable> {  
  
    enum Temperature {  
        MALFORMED  
    }  
  
    private NcdcRecordParser parser = new NcdcRecordParser();  
  
    @Override  
    public void map(LongWritable key, Text value, Context context)  
        throws IOException, InterruptedException {  
  
        parser.parse(value);  
        if (parser.isValidTemperature()) {  
            int airTemperature = parser.getAirTemperature();  
            context.write(new Text(parser.getYear()), new IntWritable(airTemperature));  
        }  
    }  
}
```

```

    } else if (parser.isMalformedTemperature()) {
        System.err.println("Ignorowanie potencjalnie błędnych danych: " + value);
        context.getCounter(Temperature.MALFORMED).increment(1);
    }
}
}
}

```

Dzienniki w Hadoopie

Hadoop generuje dzienniki w różnych miejscach i dla rozmaitych odbiorców. Przegląd dzienników przedstawia tabela 6.2.

Tabela 6.2. Typy dzienników w Hadoopie

Dzienniki	Główni odbiorcy	Opis	Dodatkowe informacje
Dzienniki demonów systemowych	Administratorzy	Każdy demon w Hadoopie generuje plik dziennika (za pomocą narzędzia log4j) i plik łączący standardowe wyjście i wyjście błędów. Są one zapisywane w katalogu zdefiniowanym przez zmienną środowiskową HADOOP_LOG_DIR.	„Pliki dzienników systemowych” w rozdziale 10. i „Rejestrowanie informacji w dziennikach” w rozdziale 11.
Dzienniki inspekcji z systemu HDFS	Administratorzy	Dziennik wszystkich żądań z systemu HDFS (domyślnie wyłączony). Zapisywany w dzienniku węzła nazw, choć można to zmienić.	„Rejestrowanie dziennika inspekcji” w rozdziale 11.
Dzienniki historii zadań z modelu MapReduce	Użytkownicy	Dziennik zdarzeń (takich jak ukończenie operacji) zachodzących w czasie wykonywania zadania. Zapisywany centralnie w systemie HDFS.	„Historia zadań”
Dzienniki operacji z modelu MapReduce	Użytkownicy	Każdy proces potomny operacji generuje za pomocą narzędzia log4j plik dziennika (<i>syslog</i>), plik danych przesyłanych do standardowego wyjścia (<i>stdout</i>) i plik standardowego strumienia błędów (<i>stderr</i>). Są one zapisywane w podkatalogu <i>userlogs</i> katalogu zdefiniowanego w zmiennej środowiskowej YARN_LOG_DIR.	Ten punkt

System YARN udostępnia usługę **agregowania dzienników**, która przyjmuje dzienniki operacji z ukończonych aplikacji i przynosi je do systemu HDFS, gdzie są zapisywane w archiwalnym pliku kontenerowym. Jeśli usługa jest włączona (wymaga to ustawienia w klastrze właściwości `yarn.log-aggregation-enable` na wartość `true`), dzienniki operacji można wyświetlić za pomocą odnośnika `logs` z sieciowego interfejsu użytkownika dla prób wykonania operacji lub przy użyciu polecenia `mapred job -logs`.

Agregowanie dzienników domyślnie nie jest włączone. Wtedy dzienniki operacji można pobrać za pomocą sieciowego interfejsu użytkownika menedżera węzła (`http://node-manager-host:8042/logs/userlogs`).

Zapis danych w plikach dzienników jest prosty. Wszystko, co jest zapisywane do standardowego wyjścia lub standardowego strumienia błędów, trafia do odpowiedniego pliku dziennika. Oczywiście w narzędziu Streaming standardowe wyjście jest używane dla danych wyjściowych operacji mapowania lub redukcji, dlatego te dane nie pojawiają się w dzienniku standardowego wyjścia.

W Javie możesz zapisać informacje w pliku *syslog* operacji za pomocą interfejsu API Apache Commons Logging (lub dowolnego interfejsu API do rejestrowania dzienników współdziałającego z narzędziem log4j). To podejście zastosowano na listingu 6.13.

Listing 6.13. Mapper tożsamościowy zapisujący dane do standardowego wyjścia i używający interfejsu API Apache Commons Logging

```
import org.apache.commons.logging.Log;
import org.apache.commons.logging.LogFactory;
import org.apache.hadoop.mapreduce.Mapper;

public class LoggingIdentityMapper<KEYIN, VALUEIN, KEYOUT, VALUEOUT>
    extends Mapper<KEYIN, VALUEIN, KEYOUT, VALUEOUT> {

    private static final Log LOG = LogFactory.getLog(LoggingIdentityMapper.class);

    @Override
    @SuppressWarnings("unchecked")
    public void map(KEYIN key, VALUEIN value, Context context)
        throws IOException, InterruptedException {
        // Rejestrowanie w pliku stdout
        System.out.println("Klucz z etapu mapowania: " + key);

        // Rejestrowanie w pliku syslog
        LOG.info("Klucz z etapu mapowania: " + key);
        if (LOG.isDebugEnabled()) {
            LOG.debug("Wartość z etapu mapowania: " + value);
        }
        context.write((KEYOUT) key, (VALUEOUT) value);
    }
}
```

Domyślny poziom rejestrowania zdarzeń to INFO. Dlatego komunikaty z poziomu DEBUG nie pojawiają się w pliku dziennika *syslog* operacji. Jednak czasem programista chce wyświetlać takie komunikaty. W tym celu należy ustawić właściwość `mapreduce.map.log.level` lub `mapreduce.reduce.log.level`. Poniższa instrukcja pokazuje, jak ustawić właściwość dla mappera, aby zobaczyć w dzienniku wartości z etapu mapowania.

```
% hadoop jar hadoop-examples.jar LoggingDriver -conf conf/hadoop-cluster.xml \  
-D mapreduce.map.log.level=DEBUG input/ncdc/sample.txt logging-out
```

Istnieją narzędzia do zmiany czasu przechowywania i wielkości dzienników operacji. Domyślnie dzienniki są usuwane po upływie przynajmniej trzech godzin (tę wartość można ustawić za pomocą właściwości `yarn.nodemanager.log.retain-seconds`, choć jest ona ignorowana, jeśli włączone jest agregowanie dzienników). Można też ustawić limit maksymalnej wielkości każdego dziennika. Służy do tego właściwość `mapreduce.task.userlog.limit.kb`. Jej wartość domyślna, 0, oznacza brak limitu.

Czasem programista musi zdiagnozować problem, który prawdopodobnie występuje w maszynie JVM uruchamiającej polecenie Hadoopa, a nie w klastrze. Aby przesłać dzienniki z poziomu DEBUG do konsoli, należy użyć instrukcji takiej jak poniżej.

```
% HADOOP_ROOT_LOGGER=DEBUG,console hadoop fs -text /foo/bar
```

Zdalne diagnozowanie

Gdy operacja kończy się niepowodzeniem i zarejestrowanych jest za mało informacji, aby można było zdiagnozować problem, można uruchomić debugger dla danej operacji. Trudno jest to zrobić, jeśli zadanie działa w klastrze. Nie wiadomo wtedy, które węzły będą przetwarzać poszczególne fragmenty danych wejściowych, dlatego nie można przygotować debugera przed wystąpieniem awarii. Istnieje jednak kilka rozwiązań.

Odtworzenie awarii lokalnie

W operacjach problemy często występują dla określonych danych wejściowych. Można spróbować odtworzyć problem lokalnie, pobierając plik, dla którego operacja kończy się niepowodzeniem, i uruchamiając zadanie lokalnie (na przykład za pomocą debugera VisualVM Javy).

Użycie opcji diagnostycznych maszyny JVM

Częstym powodem awarii jest błąd braku pamięci z Javy występujący w maszynie JVM operacji. Możesz dodać do elementu `mapred.child.java.opts` ustawienie `-XX:-HeapDumpOnOutOfMemoryError-XX:HeapDumpPath=/ścieżka/do/zrzutów`. Generuje ono zrzut sterty, który można potem przeanalizować za pomocą takich narzędzi jak *jhat* lub Eclipse Memory Analyzer. Zauważ, że opcje maszyny JVM należy dodać do istniejących ustawień pamięci określonych w elemencie `mapred.child.java.opts`. Szczegółowe omówienie ustawień znajdziesz w punkcie „Ustawienia pamięci w systemie YARN i modelu MapReduce” w rozdziale 10.

Przeprowadzenie profilowania operacji

Profilery Javy pozwalają dobrze przyjrzeć się pracy maszyny JVM, a Hadoop udostępnia mechanizm profilowania podzbioru operacji z zadania. Zobacz punkt „Profilowanie operacji”.

W niektórych sytuacjach warto przechowywać pliki pośrednie z nieudanych prób wykonania operacji w celu ich późniejszej analizy (zwłaszcza jeśli w katalogu roboczym operacji generowane są pomocnicze pliki zrzutu lub profilowania). Aby zachowywać takie pliki, ustaw właściwość `mapreduce.task.files.preserve.failedtasks` na wartość `true`.

Pośrednie pliki można zachowywać także dla operacji zakończonych powodzeniem. Jest to przydatne, jeśli chcesz zbadać operację, która nie powoduje awarii. Wtedy do właściwości `mapreduce.task.files.preserve.filepattern` należy przypisać wyrażenie regularne pasujące do identyfikatorów operacji, których pliki chcesz zachować.

Inną właściwością przydatną w kontekście diagnozowania jest `yarn.nodemanager.delete.debug-delay-sec`. Określa ona liczbę sekund oczekiwania na usunięcie określonych plików prób wykonania operacji (na przykład skryptu używanego do uruchamiania maszyny JVM dla kontenera operacji). Jeśli ta właściwość jest ustawiona w klastrze na wystarczająco wysoką wartość (na przykład 600, co oznacza 10 minut), programista zapewnia sobie wystarczającą ilość czasu na zapoznanie się z plikami przed ich usunięciem.

Aby zbadać pliki prób wykonania operacji, przejdź do węzła, w którym operacja zakończyła się niepowodzeniem, i poszukaj katalogu dla danej próby. Znajduje się on w jednym z lokalnych katalogów modelu MapReduce zgodnie z ustawieniami właściwości `mapreduce.cluster.local.dir` (opisanej szczegółowo w punkcie „Ważne właściwości demonów Hadoopa” w rozdziale 10.). Jeśli

do właściwości przypisana jest lista rozdzielonych przecinkami katalogów (co pozwala rozdzielić obciążenie między fizyczne dyski maszyny), znalezienie folderu dla konkretnej próby wykonania operacji może wymagać sprawdzenia wszystkich tych katalogów. Katalog próby wykonania operacji znajduje się w następującym miejscu:

```
lokalny.katalog.klastera.modelu.mapreduce/usercache/uzytkownik/appcache/  
ID-aplikacji/output/ID-próby-wykonania
```

Dostrajanie zadania

Gdy zadanie już działa, programista może zacząć się zastanawiać, czy da się je wykonywać szybciej.

Istnieje kilku specyficznych dla Hadoopa „podejrzanych”, dla których warto sprawdzić, czy nie powodują problemów z wydajnością. Przejdź przez listę z tabeli 6.3, zanim zajmiesz się profilowaniem lub optymalizowaniem kodu na poziomie operacji.

Tabela 6.3. Lista kontrolna z obszaru dostrajania

Obszar	Zalecana praktyka	Dodatkowe informacje
Liczba mapperów	Jak długo działają mappery? Jeśli średnio jest to tylko kilka sekund, sprawdź, czy nie można używać mniejszej liczby mapperów, które pracują dłużej (około minuty). To, czy jest to możliwe, zależy od formatu danych wejściowych.	„Małe pliki i format CombineFileInputFormat” w rozdziale 8.
Liczba reduktorów	Sprawdź, czy używasz więcej niż jednego reduktora. Zgodnie z ogólną regułą operacje redukcji powinny działać około pięciu minut i generować przynajmniej blok danych.	„Określanie liczby reduktorów” w rozdziale 8.
Mechanizmy łączenia	Sprawdź, czy w zadaniu można wykorzystać mechanizm łączenia do ograniczenia ilości danych w fazie przestawiania.	„Funkcje łączące” w rozdziale 2.
Kompresja danych pośrednich	Czas wykonywania zadania prawie zawsze skraca się dzięki włączeniu kompresji danych wyjściowych z etapu mapowania.	„Kompresja danych wyjściowych z etapu mapowania” w rozdziale 5.
Niestandardowa serializacja	Jeśli używasz niestandardowych obiektów typu <code>Writable</code> lub niestandardowych komparatorów, upewnij się, że zaimplementowałeś interfejs <code>RawComparator</code> .	„Implementowanie interfejsu <code>RawComparator</code> z myślą o szybkości” w rozdziale 5.
Dostrajanie etapu przestawiania	Przestawianie w modelu MapReduce udostępnia kilkanaście parametrów służących do dostrajania zarządzania pamięcią. Mogą one pomóc w jeszcze większej poprawie wydajności.	„Dostrajanie konfiguracji” w rozdziale 7.

Profilowanie operacji

Profilowanie (podobnie jak diagnozowanie) zadań działających w systemie rozproszonym, na przykład w modelu MapReduce, związane jest z pewnymi trudnościami. Hadoop umożliwia profilowanie niektórych operacji z zadania i po zakończeniu każdej z nich pobiera zebrane informacje na komputer programisty w celu ich późniejszych analiz z użyciem standardowych narzędzi przeznaczonych do profilowania.

Oczywiście możliwe i łatwiejsze jest profilowanie zadania uruchomionego za pomocą lokalnego mechanizmu wykonywania zadań. Jeśli masz wystarczającą ilość danych wejściowych, by zbadać operacje mapowania i redukowania, jest to wartościowy sposób na poprawę wydajności mapperów

i reduktorów. Należy jednak pamiętać o kilku zastrzeżeniach. Lokalny mechanizm wykonywania zadań to bardzo odmienne środowisko od klastra, ze zdecydowanie innymi wzorcami przepływu danych. Optymalizowanie wydajności kodu z uwzględnieniem obciążenia procesora może okazać się bezcelowe, jeśli dane zadanie w modelu MapReduce jest ograniczone wydajnością operacji wejścia-wyjścia (co jest prawdą w wielu zadaniach). Aby mieć pewność, że dostrajanie jest skuteczne, należy porównać nowy czas wykonania z dawnym w klastrze. Jednak nie jest to łatwe, ponieważ czas wykonania może się znacznie wahać z powodu współzawodnictwa o zasoby z innymi zadaniami oraz podejmowanych przez program szeregujących decyzji dotyczących lokalizacji operacji. Aby rzetelnie oszacować czas wykonywania zadania w takich warunkach, uruchom je wielokrotnie (przed zmianą i po niej) oraz sprawdź, czy poprawa jest istotna statystycznie.

Niestety, niektóre problemy (na przykład nadmierne wykorzystanie pamięci) można zreprodukować tylko w klastrze. W takich sytuacjach możliwość profilowania zadania w klastrze jest niezbędna.

Profiler HPROF

Istnieje kilka właściwości konfiguracyjnych kontrolujących profilowanie. Można je ustawić także za pomocą metod pomocniczych z klasy `JobConf`. Aby włączyć profilowanie, wystarczy ustawić właściwość `mapreduce.task.profile` na wartość `true`.

```
% hadoop jar hadoop-examples.jar v4.MaxTemperatureDriver \  
-conf conf/hadoop-cluster.xml \  
-D mapreduce.task.profile=true \  
input/ncdc/all max-temp
```

Ta instrukcja powoduje standardowe rozpoczęcie pracy zadania, przy czym dodaje parametr `-agentlib` do polecenia Javy używanego do uruchamiania kontenerów operacji w menedżerach węzłów. Dodawany parametr można ustawić we właściwości `mapreduce.task.profile.params`. Domyślnie używany jest profiler HPROF. Jest to narzędzie do profilowania dostępne razem z platformą JDK. Jest ono proste, ale udostępnia wartościowe informacje na temat użytkowania procesora i serty przez program.

Profilowanie wszystkich operacji zadania zwykle nie ma sensu. Dlatego domyślnie uwzględniane są tylko operacje mapowania i redukcji o identyfikatorach 0, 1 i 2. Aby to zmienić, użyj właściwości `mapreduce.task.profile.maps` i `mapreduce.task.profile.reduces` do określenia zakresu identyfikatorów profilowanych operacji.

Uzyskane w trakcie profilowania każdej operacji dane wyjściowe są zapisywane razem z dziennikami w podkatalogu `userlogs` lokalnego katalogu dzienników menedżera węzła (razem z plikami `syslog`, `stdout` i `stderr`). Można je pobrać w sposób opisany w punkcie „Dzienniki w Hadoopie” i zależny od tego, czy agregacja dzienników jest włączona, czy nie.

Przepływ pracy w modelu MapReduce

Zobaczyłeś już, jak napisać program działający w modelu MapReduce. Jednak nie opisano jeszcze, jak przekształcić problem z obszaru przetwarzania danych na postać zgodną z modelem MapReduce.

Do tego miejsca przetwarzanie danych dotyczyło stosunkowo prostego problemu — znajdowania maksymalnej temperatury zarejestrowanej w poszczególnych latach. Gdy przetwarzanie staje się bardziej skomplikowane, zwykle przejawia się to większą liczbą zadań w modelu MapReduce, a bardziej złożonymi funkcjami mapującymi lub redukującymi. Tak więc zgodnie z ogólną regułą programista powinien myśleć o dodaniu *większej liczby* zadań, a nie o dodaniu złożoności *do* zadań.

Dla bardziej skomplikowanych problemów warto rozważyć mechanizm wyższego poziomu niż model MapReduce — na przykład system Pig, Hive, Cascading, Crunch lub Spark. Oczywiście zaletą takiego podejścia jest to, że nie trzeba przekształcać problemu na zadania w modelu MapReduce. Pozwala to skoncentrować się na przeprowadzanych analizach.

Książka *Data-Intensive Text Processing with MapReduce* Jimmy'ego Lina i Chrisa Dyera (Morgan & Claypool Publishers, 2010) to doskonała pozycja pozwalająca lepiej poznać projekt algorytmu MapReduce. Gorąco zachęcamy do jej lektury.

Rozbijanie problemu na zadania w modelu MapReduce

Przyjrzyj się teraz bardziej skomplikowanemu problemowi przekładanemu na przepływ pracy w modelu MapReduce.

Załóżmy, że programista chce znaleźć średnią maksymalną temperaturę zarejestrowaną dla każdego dnia roku w każdej stacji meteorologicznej. Aby wyznaczyć średnią maksymalną temperaturę odnotowaną w stacji 029070-999999 w dniu 1 stycznia, należy obliczyć średnią z maksymalnych temperatur zarejestrowanych w tej stacji 1 stycznia 1901 roku, 1 stycznia 1902 roku itd. aż do 1 stycznia 2000 roku.

Jak to zrobić za pomocą modelu MapReduce? Najbardziej naturalny jest podział obliczeń na dwa opisane poniżej etapy.

1. Obliczenie maksymalnej dziennej temperatury dla każdej pary stacja-data.

Ten program w modelu MapReduce jest odmianą programu obliczającego maksymalną temperaturę, przy czym tu klucze to pary stacja-data, a nie sam rok.

2. Obliczenie średniej z maksymalnych dziennych temperatur dla każdego klucza stacja-dzień-miesiąc.

Mapper przyjmuje wyjściowe rekordy z poprzedniego zadania (stacja-data, maksymalna temperatura) i przekształca je na rekordy (stacja-dzień-miesiąc, maksymalna temperatura), usuwając komponent reprezentujący rok. Funkcja redukująca określa średnią z maksymalnych temperatur dla każdego klucza stacja-dzień-miesiąc.

Otrzymane w pierwszym etapie dane wyjściowe dla analizowanych stacji wyglądają tak (skrypt `mean_max_daily_temp.sh` z przykładowym kodem zawiera implementację opartą na narzędziu Hadoop Streaming):

```
029070-99999 19010101 0
029070-99999 19020101 -94
...
```

Dwa pierwsze pola tworzą klucz. Ostatnia kolumna określa maksymalną temperaturę z wszystkich odczytów dla danej stacji i daty. Na drugim etapie dzienne maksima są uśredniane dla wszystkich lat. Oto efekt:

```
029070-99999 0101 -68
```

Oznacza to, że średnia maksymalnych dziennych temperatur 1 stycznia w stacji 029070-99999 dla ubiegłego wieku wynosi $-6,8^{\circ}\text{C}$.

Te obliczenia można wykonać w jednym etapie modelu MapReduce, co jednak wymaga od programisty więcej pracy².

Argumentem na rzecz większej liczby (ale prostszych) etapów w modelu MapReduce jest to, że pozwala to budować łatwiejsze w łączeniu i konserwacji mappery oraz reduktory. W kilku studiach przypadków z części V opisano praktyczne problemy rozwiązane za pomocą modelu MapReduce. Przetwarzanie danych w każdym z tych przykładów jest zaimplementowane za pomocą dwóch lub więcej zadań w modelu MapReduce. Informacje z niniejszego rozdziału są nieocenioną pomocą, jeśli chcesz lepiej zrozumieć przekształcanie problemów na przepływ pracy w modelu MapReduce.

Funkcje mapująca i redukująca mogą być jeszcze łatwiejsze w łączeniu niż w przykładowym kodzie. Mapper często odpowiada za parsowanie danych w wejściowym formacie, projekcję (wybór odpowiednich pól) i filtrowanie (usuwanie zbędnych rekordów). W przedstawionym do tego miejsca kodzie wszystkie te czynności wykonuje jeden mapper. Można jednak rozdzielić je między odrębne mappery połączone w łańcuch za pomocą klasy bibliotecznej `ChainMapper` z Hadoopa. Dodatkowo można zastosować klasę `ChainReducer` i uruchomić w jednym zadaniu w modelu MapReduce łańcuch mapperów, po którym działa reduktor, a następnie inny łańcuch mapperów.

JobControl

Gdy przepływie pracy w modelu MapReduce występuje więcej niż jedno zadanie, trzeba zastanowić się nad tym, jak zarządzać zadaniami, by były wykonywane w odpowiedniej kolejności. Istnieje kilka rozwiązań. Najważniejszym czynnikiem przy ich wyborze jest to, czy łańcuch zadań jest liniowy, czy tworzy bardziej skomplikowany skierowany graf acykliczny.

Gdy łańcuch jest liniowy, najprostsze podejście polega na uruchamianiu zadań jedno po drugim. Przed uruchomieniem następnego zadania należy poczekać na udane ukończenie poprzedniego.

```
JobClient.runJob(conf1);  
JobClient.runJob(conf2);
```

Jeśli zadanie zakończy się niepowodzeniem, metoda `runJob()` zgłosi wyjątek `IOException`, a dalsze zadania z potoku nie zostaną wykonane. W niektórych aplikacjach można przechwytywać ten wyjątek i zerować dane pośrednie wygenerowane przez wcześniejsze zadania.

W nowym interfejsie API modelu MapReduce rozwiązanie wygląda podobnie. Trzeba jednak sprawdzić wartość logiczną zwracaną przez metodę `waitForCompletion()` klasy `Job`. Wartość `true` oznacza, że zadanie zakończyło się powodzeniem, a wartość `false` oznacza błąd.

---

² Jest to ciekawe ćwiczenie. Oto wskazówka — wykorzystaj informacje z punktu „Sortowanie pomocnicze” w rozdziale 9.

Gdy łańcuch jest bardziej skomplikowany, można wykorzystać biblioteki pomagające w zarządzaniu przepływem pracy (działają one także dla łańcuchów liniowych, a nawet jednorazowych zadań). Najprostszym narzędziem tego typu jest klasa `JobControl` z pakietu `org.apache.hadoop.mapreduce.jobcontrol`. Dostępna jest też analogiczna klasa w pakiecie `org.apache.hadoop.mapred.jobcontrol`. Obiekt klasy `JobControl` reprezentuje graf zadań do wykonania. Należy podać konfigurację zadań, a następnie poinformować obiekt o zależnościach między zadaniami. Obiekt klasy `JobControl` działa w wątku i uruchamia zadania zgodnie z kolejnością wyznaczaną przez zależności. Można sprawdzać postęp w wykonywaniu zadań, a po ich ukończeniu — sprawdzić status każdego zadania i błędy informujące o niepowodzeniu. Jeżeli zadanie zakończy się błędem, obiekt klasy `JobControl` nie uruchomi powiązanych zadań.

Apache Oozie

Apache Oozie to system uruchamiania przepływu pracy z powiązаныmi zadaniami. Obejmuje dwie główne części: **silnik przepływu pracy** (przechowuje i uruchamia przepływy pracy obejmujące różnego rodzaju zadania Hadoopa; mogą to być zadania z technologii MapReduce, Pig, Hive itd.) i **silnik koordynatora** (uruchamia zadania z przepływu pracy na podstawie wstępnie zdefiniowanych harmonogramów i dostępności danych). System Oozie jest zaprojektowany z myślą o skalowaniu i potrafi zarządzać wykonywaniem w klastrze Hadoopa tysięcy przepływów pracy, z których każdy może obejmować dziesiątki zadań.

Oozie ułatwia ponowne wykonywanie przepływów pracy zakończonych niepowodzeniem, ponieważ nie trzeba marnować czasu na powtarzanie poprawnie ukończonych fragmentów przepływu pracy. Każdy, kto zarządzał skomplikowanym systemem wsadowym, wie, jak trudne jest wznowianie pracy na poziomie zadań nieukończonych z powodu błędu lub przestoju maszyny. Wszystkie te osoby docenią wspomniany mechanizm. Ponadto zarządzane przez koordynatora aplikacje tworzące jeden potok danych można umieścić w *pakiecie* i uruchamiać jako połączoną jednostkę.

System Oozie (w odróżnieniu od klasy `JobControl`, która pracuje na maszynie klienckiej przesyłając zadania) działa jako usługa w klastrze. Klienci przesyłają do niej definicje przepływu pracy w celu natychmiastowego lub późniejszego uruchomienia zadań. W systemie Oozie przepływ pracy to skierowany graf acykliczny **węzłów akcji** i **węzłów sterowania przepływem**.

Węzeł akcji wykonuje operacje z przepływu pracy takie jak: przeniesienie plików w systemie HDFS, uruchomienie zadania w technologii MapReduce, Streaming, Pig lub Hive, zaimportowanie danych w narzędziu Sqoop lub uruchomienie dowolnego skryptu powłoki albo programu w Javie. Węzeł sterowania przepływem zarządza przepływem pracy pomiędzy akcjami i obsługuje logikę warunkową (pozwala to wybierać różne gałęzie programu na podstawie wyników z wcześniejszego węzła akcji) oraz równoległe wykonywanie kodu. Po zakończeniu przepływu pracy system Oozie może skierować wywołanie zwrotne HTTP do klienta, by poinformować go o statusie przepływu pracy. Ponadto można przyjmować wywołania zwrotne za każdym razem, gdy przepływ pracy wchodzi do węzła akcji lub z niego wychodzi.

Definiowanie przepływu pracy w systemie Oozie

Definicje przepływu pracy są pisane w XML-u przy użyciu języka Hadoop Process Definition Language (jego specyfikację znajdziesz w witrynie projektu Oozie — <http://oozie.apache.org/>). Listing 6.14 przedstawia prostą definicję przepływu pracy z systemu Oozie przeznaczoną do uruchamiania jednego zadania w modelu MapReduce.

Listing 6.14. Definicja przepływu pracy z systemu Oozie służąca do uruchamiania zadania w modelu MapReduce wyznaczającego maksymalną temperaturę

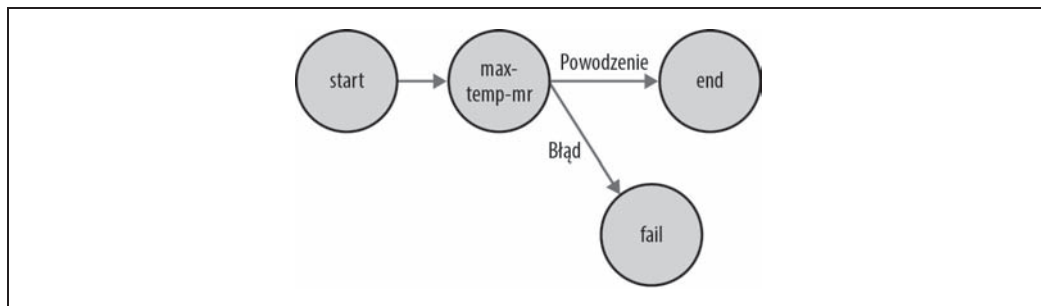
```
<workflow-app xmlns="uri:oozie:workflow:0.1" name="max-temp-workflow">
  <start to="max-temp-mr" />
  <action name="max-temp-mr">
    <map-reduce>
      <job-tracker>${resourceManager}</job-tracker>
      <name-node>${nameNode}</name-node>
      <prepare>
        <delete path="${nameNode}/user/${wf:user()}/output"/>
      </prepare>
      <configuration>
        <property>
          <name>mapred.mapper.new-api</name>
          <value>>true</value>
        </property>
        <property>
          <name>mapred.reducer.new-api</name>
          <value>>true</value>
        </property>
        <property>
          <name>mapreduce.job.map.class</name>
          <value>MaxTemperatureMapper</value>
        </property>
        <property>
          <name>mapreduce.job.combine.class</name>
          <value>MaxTemperatureReducer</value>
        </property>
        <property>
          <name>mapreduce.job.reduce.class</name>
          <value>MaxTemperatureReducer</value>
        </property>
        <property>
          <name>mapreduce.job.output.key.class</name>
          <value>org.apache.hadoop.io.Text</value>
        </property>
        <property>
          <name>mapreduce.job.output.value.class</name>
          <value>org.apache.hadoop.io.IntWritable</value>
        </property>
        <property>
          <name>mapreduce.input.fileinputformat.inputdir</name>
          <value>/user/${wf:user()}/input/ncdc/micro</value>
        </property>
        <property>
          <name>mapreduce.output.fileoutputformat.outputdir</name>
          <value>/user/${wf:user()}/output</value>
        </property>
      </configuration>
    </map-reduce>
    <ok to="end" />
    <error to="fail" />
  </action>
```

```

<kill name="fail">
  <message>Błąd zadania w modelu MapReduce.
    Komunikat o błędzie[${wf:errorMessage(wf:lastErrorNode())}]
  </message>
</kill>
<end name="end"/>
</workflow-app>

```

Ten przepływ pracy obejmuje trzy węzły sterowania przepływem (start, kill i end) i jeden węzeł akcji (map-reduce). Węzły i dozwolone przejścia między nimi są pokazane na rysunku 6.4.

Rysunek 6.4. Diagram przejść w przepływie pracy w systemie Oozie

Wszystkie przepływy pracy muszą mieć jeden węzeł start i jeden węzeł end. Gdy zadanie w przepływie pracy rozpoczyna działanie, przechodzi do węzła wskazanego w węźle start (tu węzłem docelowym jest węzeł akcji max-temp-mr). Zadanie w przepływie pracy z powodzeniem kończy działanie, gdy dochodzi do węzła end. Jeśli jednak nastąpi przejście do węzła kill, jest to uznawane za niepowodzenie. Program zwraca wtedy odpowiedni komunikat o błędzie ustawiony w elemencie message w definicji przepływu pracy.

Dużą część tego pliku definicji przepływu pracy zajmuje opis akcji map-reduce. Dwa pierwsze elementy, job-tracker i name-node, określają menedżer zasobów systemu YARN (lub jobtracker w Hadoopie 1), do którego należy przesyłać zadanie, oraz węzeł nazw (jako identyfikator URI z systemu plików Hadoopa) dla danych wejściowych i wyjściowych. Oba elementy są podawane za pomocą parametrów, dzięki czemu ta definicja przepływu pracy nie jest powiązana z żadnym konkretnym klastrzem, co pozwala na jej łatwe testowanie. Parametry są podawane jako właściwości zadania z przepływu pracy w momencie jego przesyłania, co zobaczysz dalej.

Element job-tracker ma myłą nazwę i w rzeczywistości służy do określania adresu i portu menedżera zasobów z systemu YARN.

Opcjonalny element prepare określa czynności wykonywane przed danym zadaniem w modelu MapReduce i służy na przykład do usuwania katalogów (oraz ich tworzenia, jeśli jest to konieczne, choć tu kod tego robi). Dzięki upewnieniu się przed uruchomieniem zadania, że katalog wyjściowy pozostaje w spójnym stanie, system Oozie może bezpiecznie ponownie wykonać akcję, jeśli zadanie zakończy się niepowodzeniem.

Zadanie w modelu MapReduce jest wskazywane w elemencie `configuration` przy użyciu zagnieźdżonych elementów określających pary nazwa-wartość z konfiguracji Hadoopa. Sekcję z konfiguracją modelu MapReduce możesz traktować jak deklaracyjny zastępnik klas sterowników używanych do uruchamiania programów w modelu MapReduce w innych miejscach książki (na przykład na listingu 2.5).

W kilku miejscach definicji przepływu pracy wykorzystano składnię języka JSP Expression Language (EL). System Oozie udostępnia zestaw funkcji przeznaczonych do interakcji z przepływem pracy. Na przykład funkcja `{wf:user()}` zwraca nazwę użytkownika, który uruchomił bieżące zadanie z przepływu pracy. Tu funkcja jest używana do określenia odpowiedniej ścieżki w systemie plików. W specyfikacji systemu Oozie znajdziesz listę wszystkich funkcji języka EL obsługiwanych w tym systemie.

Pakowanie i instalowanie aplikacji opartej na przepływie pracy z systemu Oozie

Aplikacja oparta na przepływie pracy obejmuje definicję przepływu pracy oraz wszystkie powiązane zasoby (pliki JAR dla modelu MapReduce, skrypty systemu Pig itd.) potrzebne do jej wykonania. Takie aplikacje muszą mieć określoną prostą strukturę katalogów i trzeba je umieścić w systemie HDFS, tak by system Oozie miał do nich dostęp. W omawianej aplikacji wszystkie pliki znajdują się w głównym katalogu `max-temp-workflow`, co pokazano na poniższym schemacie.

```
max-temp-workflow/  
  lib/  
    hadoop-examples.jar  
  workflow.xml
```

Plik z definicją przepływu pracy, `workflow.xml`, musi znajdować się na najwyższym poziomie hierarchii. Pliki Jar z klasami aplikacji dla modelu MapReduce są umieszczone w katalogu `lib`.

Oparte na przepływie pracy aplikacje o tym układzie można zbudować za pomocą różnych narzędzi do obsługi budowania (na przykład przy użyciu Anta lub Mavena). Przykłady znajdziesz w kodzie dołączonym do tej książki. Po zbudowaniu aplikacji należy ją skopiować do systemu HDFS za pomocą standardowych narzędzi Hadoopa. Oto polecenie odpowiednie dla omawianej aplikacji:

```
% hadoop fs -put hadoop-examples/target/max-temp-workflow max-temp-workflow
```

Uruchamianie zadań z przepływu pracy w systemie Oozie

Zobacz teraz, jak uruchomić zadanie z przepływu pracy z wczytanej właśnie do systemu aplikacji. Posłuży do tego uruchamianie z poziomu wiersza poleceń narzędzie `oozie`. Jest to program klientki przeznaczony do komunikowania się z serwerem systemu Oozie. Dla wygody eksportowana jest zmienna środowiskowa `OOZIE_URL`, informująca polecenie `oozie` o tym, który serwer systemu Oozie należy wybrać (tu używany jest serwer lokalny).

```
% export OOZIE_URL="http://localhost:11000/oozie"
```

Narzędzie `oozie` udostępnia wiele poleceń podrzędnych (ich listę zobaczysz po wpisaniu instrukcji `oozie help`). Tu używane jest polecenie podrzędne `job` z opcją `-run`, które uruchamia zadanie z przepływu pracy.

```
% oozie job -config ch06-mr-dev/src/main/resources/max-temp-workflow.properties \  
-run  
job: 0000001-140911033236814-oozie-oozi-W
```

Opcja `-config` określa lokalny plik z właściwościami Javy, w którym znajdują się definicje parametrów używanych w pliku XML z przepływem pracy (tu są to parametry `nameNode` i `resourceManager`) oraz ścieżka `oozie.wf.application.path`, informująca system Oozie o lokalizacji opartej na przepływie pracy aplikacji w systemie HDFS. Oto zawartość pliku z właściwościami.

```
nameNode=hdfs://localhost:8020
resourceManager=localhost:8032
oozie.wf.application.path=${nameNode}/user/${user.name}/max-temp-workflow
```

W celu uzyskania informacji o statusie zadania z przepływu pracy należy użyć opcji `-info` i podać identyfikator zadania wyświetlony wcześniej przez polecenie `run` (w celu wyświetlenia listy wszystkich zadań wpisz instrukcję `oozie job`).

```
% oozie job -info 0000001-140911033236814-oozie-oozi-W
```

Dane wyjściowe pokazują status zadań: `RUNNING`, `KILLED` lub `SUCCEEDED`. Wszystkie informacje można też znaleźć za pomocą sieciowego interfejsu użytkownika systemu Oozie (<http://localhost:11000/oozie>).

Po zakończeniu wykonywania zadania można sprawdzić wyniki w standardowy sposób.

```
% hadoop fs -cat output/part-*
1949 111
1950 22
```

Ten przykład pokazuje tylko niewielką część możliwości związanych z pisaniem przepływów pracy w systemie Oozie. W dokumentacji w witrynie tego systemu znajdziesz informacje o tworzeniu bardziej skomplikowanych przepływów pracy, a także o pisaniu i uruchamianiu zadań koordynatora.

A

ACL, Access Control List, 572, 576
ADAM, 621
adres URL, 74
agent platformy Flume, 366, 373
agregacja, 526
  danych, 475
  dzienników, 178
akcje, 524
aktualizacja, 456
  kończenie procesu, 330
  opcjonalne finalizowanie, 330
  opcjonalne wycofywanie, 330
  rozpoczynanie, 329
aktualizowanie
  danych, 327
  klastra, 327
  metadanych, 327
akumulatory, 531
algorytm
  PageRank, 511
  Paxos, 583
algorytmy
  iteracyjne, 511
  kompresji, 114
analiza
  danych, 29, 42, 44
  genomu, 621
  wpływu zmian parametrów, 235
  wyrównanych odczytów, 626
anatomia
  odczytu pliku, 85
  przebiegu zadania, 532
Apache
  Avro, 333
  Crunch, 489

Flume, 365
Hadoop, 645
Hive, 445
Mesos, 537
Oozie, 185
Parquet, 353
Pig, 403
Spark, 517
Sqoop, 383
API do obsługi konfiguracji, 151
aplikacja do przesyłania zapytań, 553
aplikacje
  systemu YARN, 95
  w kolejkach, 105
arbitralne modyfikacje plików, 62
architektura platformy Hive, 453
ASCII, 41
asynchroniczne wykonywanie
  metod, 507
atomowość, 584
Avro, 333
  deserializacja, 337
  model MapReduce, 346
  narzędzia, 342
  pliki danych, 340
  schematy, 343
  schematy systemu, 334
  serializacja, 337
  sortowanie, 344, 349
  typy danych, 334
  używanie systemu, 351
  współdziałanie języków, 341
awaria
  częściowa, 567
  węzła nazw, 66

B

bazy
  danych, 385
  RDBMS, 561
bezpieczeństwo, 299
biblioteka
  Crunch, 490
  libhdfs, 73
  MRUnit, 161
biblioteki
  Cruncha, 513, 514
  FlumeJava, 489
binarne dane wejściowe, 236
BLOB, 396
blokada rozproszona, 594
blokady, 544
bloki systemu HDFS, 63, 233
BookKeeper, 597
budowanie aplikacji, 588
  w modelu MapReduce, 151
budowanie klastra, 277

C

Capacity
  konfigurowanie, 103
Cascading, 629
  elastyczność, 637
  operacje, 632
Crunch, 489
  biblioteki, 513
  funkcje, 502
  inspekcja planu wykonania, 508
  interfejsy API, 493
  materializacja, 504
  potoki, 500

- Crunch
    - wykonywanie potoku, 506
    - zapisywanie danych, 501
    - zbiory danych, 500
  - czas
    - taktu, 586
    - życia aplikacji, 97
  - częściowo ustrukturyzowane dane, 33
  - czujki, 578-580
- D**
- dane, 27
    - meteorologiczne, 653
    - nieustrukturyzowane, 33
    - pogrupowane, 609
    - pomocnicze, 268
    - relacyjne, 33
    - wejściowe, 237
      - z bazy, 238
    - wyjściowe, 45
      - binarne, 239
      - dla bazy, 244
      - tekstowe, 239
  - debugowanie zadania, 175
  - definiowanie przepływu pracy, 186
  - dekompresja
    - pliku, 116
    - strumieni, 115
  - delegowanie uprawnień, 302
  - demony
    - Hadoopa, 296, 647
    - systemu HDFS, 284
  - deserializacja, 122, 337
  - diagnozowanie, 507
  - DNA, 615
    - sekwencjonowanie, 620
    - wyrównywanie, 620
  - dodawanie
    - węzłów, 324
    - zależności, 169
  - domyślne zadanie, 220
  - dopasowywanie do wzorca, 82
  - dostęp
    - do danych, 62, 472
    - do danych kolumnowych, 623
    - do systemu HDFS, 72
  - dostrajanie
    - konfiguracji, 206
    - zadania, 181
  - DRF, Dominant Resource Fairness, 109
  - dynamiczne obiekty wywołujące, 430
  - dyrektywy pamięci podręcznej, 65
  - dystribucja, 374
    - firmy Cloudera, 651
  - działanie
    - bazy HBase, 545
    - modelu MapReduce, 191
  - dzielenie danych, 442
  - dziennik inspekcji, 315
  - dzienniki w Hadoopie, 178
- E**
- edytory kodu, 407
  - efekt stada, 595
  - eksom, 618
  - eksport, 398-401
  - elastyczność kolejek, 103
- F**
- Fair
    - konfigurowanie, 105
    - rozmieszczanie w kolejkach, 107
    - szeregowanie z opóźnieniem, 109
    - włączanie programu, 106
    - wyłączanie, 108
  - faza
    - redukcji, 204
    - scalania, 204
    - sortowania, 204
  - federacje, 65
  - fenotyp, 618
  - FIFO, 101
  - filtrowanie, 426, 434
  - Flume, 365
    - agent, 373, 376
    - dystribucja, 374
    - gwarancje dostarczenia, 373, 376
    - instalowanie platformy, 365
    - integracja z aplikacjami, 380
  - interceptory, 370
  - katalog komponentów, 381
  - konfiguracja platformy, 372, 378, 379
  - niezawodność, 368
  - partycje, 370
  - rozsyłanie danych, 372
  - transakcje, 368
  - Flume SDK, 380
  - format danych, 41, 231
    - CombineFileInputFormat, 227
    - DOT, 508
    - LobFile, 397
    - ORCFile, 147
    - Parquet, 147, 353, 356
    - RCFile, 147
    - SequenceFile, 144
    - SerDe, 471
    - Trevni, 147
  - formatowanie
    - systemu plików, 283
    - systemu plików HDFS, 649
  - formaty
    - binarne, 470
    - danych wyjściowych, 238
    - kolumnowe, 146, 353
    - kompresji, 119
    - plików, 146, 371
    - wejściowe, 222
    - wierszowe, 623
  - funkcja
    - mapująca, 44, 262
      - w Javie, 45
      - w Pythonie, 59
      - w Ruby, 57
    - redukująca, 55
      - w Javie, 46
      - w Pythonie, 60
      - w Ruby, 58
  - funkcje, 502
    - filtrujące, 423
    - łączące, 55
    - modelu MapReduce, 245
    - obliczeniowe, 423
    - UDAF, 481, 484, 486
    - UDF, 426, 430, 481
    - UDTF, 481
    - umożliwiające łączenie, 610

użytkownika, 426, 481
wzytujące, 423
zapisujące, 423
FUSE, Filesystem in Userspace, 73

G

generowanie danych, 409
genom, 614, 619
genomy referencyjne, 619
grafy acykliczne, 533
Grunt, 406
grupa, 570
    dołączanie członków, 573
    tworzenie, 571
    usuwanie, 575
    wyświetlanie członków, 574
grupowanie, 436
grupy ujść, 377
gwarancje dostarczenia danych, 376

H

Hadoop, 25, 36, 70, 275
    bezpieczeństwo, 299
    budowanie klastra, 277
    dzienniki, 178
    instalowanie, 282, 645
    interfejsy, 71
    konfiguracja, 283, 285, 646
    odczyt danych, 74
    operacje wejścia-wyjścia, 111
    specyfikacja klastra, 278
    systemy plików, 71
    testy porównawcze, 305
    tryby, 647
    ustawienia środowiskowe, 287
    właściwości demonów, 289
    właściwości konfiguracyjne, 647
    zarządzanie konfiguracją, 286
    zarządzanie platformą, 309
haplotyp, 618
HBase, 541
    działanie, 545
    implementacja, 544
    instalacja, 546
    interfejs użytkownika, 564
    klasy, 552
    klienty, 549

liczniki, 565
model danych, 542
narzędzia, 552
skanery, 551
system HDFS, 564
wskaźniki, 565
HDFS, 29, 61
    bloki, 63
    dostępność, 66
    federacje, 65
    formatowanie systemu plików,
        283
    integralność danych, 112
    interfejs, 68
    operacje, 69
    przepływ danych, 85
    ujścia, 369
    uprawnienia do plików, 70
    węzły danych, 64
    węzły nazw, 64
    zapisywanie bloków, 65

Hedwig, 597
historia zadań, 173
Hive, 394, 445
    architektura, 453
    format pliku, 468
    format wierszy, 468
    funkcje, 462
    importowanie danych, 472
    instalowanie platformy, 446
    klienty, 452
    konfigurowanie platformy, 449
    kubelki, 464
    operatory, 462
    partycje, 464
    powłoka, 446
    system typów, 395
    tabele, 463
    typy danych, 458
    typy proste, 459
    typy złożone, 461
    uruchamianie platformy, 449
    usługi, 451
HiveQL, 458
    modyfikowanie tabel, 473
HTTP, 72
Hue, 452

I

identyfikator zxid, 584
identyfikatory zadań, 172
IDL, interface description
    language, 137, 621
implementacja
    interfejsu Writable, 132
    interfejsu RawComparator, 135
    MapReduce 1, 99
    typu RecordReader, 229
import przyrostowy, 392
importowanie
    danych, 385, 389, 394, 472
    dużych obiektów, 396
    w trybie bezpośrednim, 392
indeksowanie, 127
    zdarzeń, 373
indeksy, 456
indel, 618
informacje
    o plikach, 82
    o pliku w mapperze, 228
    o postępie i statusu, 196
    o stanie pliku, 80
inicjowanie zadania, 193
inspekcja planu wykonania, 508
instalowanie
    Hadoopa, 282
    HBase, 546
    klastra, 282
    platformy Flume, 365
    platformy Hadoop, 645
    platformy Hive, 446
    Sparka, 518
    systemu ZooKeeper, 568
instrukcja
    ALTER TABLE, 473
    COGROUP, 437
    CREATE TABLE...AS
        SELECT, 473
    DROP TABLE, 474
    GROUP, 440
    INSERT, 472
    SET, 450
integracja
    danych, 111, 603, 607
    procesorów, 603
    semantyczna, 603

interaktywny SQL, 31
interceptory, 370
interfejs
  API, 272, 273, 338
  API dla Pythona, 341
  API FileSystem, 75
  API Javy, 58, 657
  API JDBC, 389
  CLI, 452
  Configurable, 158
  JDBC, 238
  PathFilter, 83
  RawComparator, 135
  REST, 553
  ResultSet, 391
  Seekable, 77
  systemu HDFS, 68
  Thrift, 553
  Tool, 158
  użytkownika, 171
  w Javie, 74
  Writable, 123
  WritableComparable, 124
interfejsy
  API Cruncha, 493
  pępowinowe, 196
intron, 618
iteracje, 129

J

Java, 45, 521
jednostki zapisujące, 62
język
  HiveQL, 446, 458
  IDL, 137, 605, 621
  Pig Latin, 407, 411
  Ruby, 57
  Scala, 520
  SQL, 457
JMX, 321
JobControl, 184
jobtracker, 99
JVM, Java virtual machine, 50

K

kanał
  oparty na pamięci, 368
  oparty na pliku, 368

katalog, 70, 80
Kerberos, 300
klasa
  ActiveKeyValueStore, 593
klasa
  AvroAsTextInputFormat, 351
  AvroParquetReader, 361
  AvroParquetWriter, 360, 361
  AvroParquetWriter, 360
  BlockManagerInfo, 528
  BytesWritable, 130
  ChainReducer, 184
  ChecksumFileSystem, 113
  CodecPool, 118
  CompressionCodecFactory,
    116, 117
  DataByteArray, 428
  FileInputFormat, 224, 226
  FileOutputFormat, 240
  FileStatus, 80
  FileSystem, 78
  FixedLengthInputFormat, 237
  From, 500
  FSDataInputStream, 76, 77
  FSDataOutputStream, 79, 90
  GenericOptionsParser, 158,
    159, 272
  GenericWritable, 131
  InputSplit, 222
  IntWritable, 123
  KeyValueTextInputFormat, 233
  LocalFileSystem, 112
  MapDriver, 162
  MapFile, 145
  MapFileOutputFormat, 239
  Mapper, 45, 46
  MaxTemperatureDriver, 165
  MaxWidgetId, 393, 394
  MinimalMapReduceWith
    ↳ Defaults, 218
  MultipleOutputs, 241, 242, 243
  NLineInputFormat, 234
  NullWritable, 131
  ObjectWritable, 131
  ParquetOutputFormat, 358
  ParquetWriter, 360
  PigStorage, 433
  PObject, 505
  ProtoParquetWriter, 360
  PType<S>, 497
  klasa RDD, 521
  Reducer, 220
  SequenceFile, 138, 139
  SequenceFileAsBinaryInput
    ↳ Format, 236
  SequenceFileAsBinaryOutput
    ↳ Format, 239
  SequenceFileAsTextInput
    ↳ Format, 236
  SequenceFileInputFormat, 236
  SequenceFileOutputFormat, 239
  StreamXmlRecordReader, 235
  String, 130
  TableInputFormat, 552
  TableOutputFormat, 552
  Text, 127
  TextInputFormat, 232
  ToolRunner, 160
  Trash, 299
  WholeFileInputFormat, 229
  WholeFileRecordReader, 230
klastry, 278
klasy
  biblioteczne modelu
    MapReduce, 273
  z rodziny InputFormat, 224
  z rodziny OutputCommitter,
    210
  z rodziny OutputFormat, 238
  z rodziny Writable, 125
klauzula ROW FORMAT, 470, 471
klienty, 64
  HBase, 549
  Hive, 452
klucze, 45, 221
kod genetyczny, 616
kodek, 114
kodeki kompresji, 115
kodon, 616
kodowanie struktury danych, 355
kolejka, 103
  danych, 88
  potwierzeń, 88
kolekcja
  PCollection, 505
  PTable, 503
  Writable, 131
kolumna podziału, 391

- kolumnowa baza danych, 541
  - kolumny typu BLOB, 396
  - komparatory, 124
    - niestandardowe, 136
  - komponenty platformy Flume, 381, 382
  - kompresja, 118
    - danych wyjściowych, 121
    - plików, 113
    - strumieni, 115
  - konektory Sqooqa, 385
  - konfigurowanie
    - Hadoopa, 283, 285
    - klienta ZooKeepera, 585
    - platformy Hive, 449
    - platformy Flume, 372, 378, 379
    - programu Capacity, 103
    - programu Fair, 105
    - protokołu SSH, 282
    - typów, 215, 216
    - usługi SSH, 648
    - zadania, 268
    - ZooKeepera, 599
  - konserwacja, 322
  - kontener, 96
  - kontroler przełączania awaryjnego, 67
  - kontrolowanie
    - procesu importu, 391
    - sortowania, 255
  - konwersje typów, 462
  - kopie zapasowe
    - danych, 323
    - metadanych, 322
  - kopiowanie
    - pliku, 79
    - równoległe, 91
  - kosz, 298
  - krotki, 498, 630
  - księga główna, 597
  - księgowi, 597
  - kubelki, 464, 466
  - kwalifikator rodziny kolumn, 543
- L**
- leniwe generowanie danych wyjściowych, 243
  - liczba reduktorów, 219
  - liczniki, 245, 565
    - dynamiczne, 251
    - narzędzia Streaming, 252
    - operacji, 246
    - użytkowników, 248
    - wbudowane, 245
    - zadań, 249
  - lista
    - ACL, 576, 581
    - kontroli dostępu, 572
  - lokalizacje
    - docelowe, 501
    - wyjściowe, 501
  - lokalność
    - danych, 52
    - względem procesu, 535
    - względem węzła, 535
  - lokalny magazynem metadanych, 454
- Ł**
- łańcuch zadań, 638
  - łączenie
    - danych, 442
    - danych w różnych platformach, 610
    - zasobów, 152
- M**
- macierz RAID, 279
  - magazyn metadanych, 453
  - makra, 425
  - maksymalna długość wierszy, 233
  - mapowanie, 44, 121, 202
  - mapper, 161, 266
  - MapReduce
    - budowanie aplikacji, 151
    - domyślne zadanie, 216
    - formaty, 213
    - funkcje, 245
    - inicjowanie zadania, 193
    - interfejs użytkownika, 171
    - klasy biblioteczne, 273
    - konfigurowanie typów, 215, 216
    - niepowodzenie menedżera węzła, 200
  - niepowodzenie menedżera zasobów, 201
  - niepowodzenie operacji, 198
  - niepowodzenie zarządcy aplikacji, 199
  - postęp, 196
  - przepływ pracy, 182
  - przesyłanie zadania, 192
  - przypisywanie operacji, 194
  - sortowanie, 630
  - typy, 213
  - ukończenie zadania, 197
  - wykonywanie operacji, 194, 208
  - wykonywanie zadań, 191
  - zliczanie, 630
  - maszyna wirtualna Javy, 50, 521
  - materializacja, 504
  - mechanizm
    - Java Object Serialization, 138
    - partycjonowania, 262
    - projekcji, 343
  - menedżer
    - klastra, 536
    - QJM, 67
    - węzłów, 96, 544
    - zasobów, 96, 171, 544
  - Mesos, 537
  - metadane plików, 80
  - metoda
    - amap(), 658
    - asCollection(), 506
    - await(), 572
    - cache(), 527, 528
    - combineValues(), 492, 495, 510
    - filter(), 519
    - getArgToFuncMapping(), 428
    - globStatus(), 82
    - groupByKey(), 495, 510
    - hadoopFile(), 524
    - hflush(), 90
    - hsync(), 90
    - interrupt(), 591
    - main(), 571
    - map(), 45, 526
    - parallelDo(), 493
    - parse(), 163
    - read(), 78
    - reduce(), 658
    - run(), 224, 507

metoda
  seek(), 77
  setJarByClass(), 48
  setMapperClass(), 48
  setOutputKeyClass(), 48
  setOutputPath(), 48
  setOutputValueClass(), 48
  setReducerClass(), 48
  setup(), 223
  union(), 493
  waitForCompletion(), 48
  write(), 134, 593

model
  MapReduce, 41, 45, 105, 120, 149
  zapewniania spójności, 90, 91

modyfikowanie tabel, 473

monitorowanie, 320

N

nakładki typu Writable, 125

narzędzia
  bazy HBase, 552
  systemu Avro, 342
  unikosowe, 42
  ZooKeepera, 575

narzędzie
  balancer, 93, 319, 324
  Capacity, 103, 104
  DAG, 535
  dfsadmin, 316
  distcp, 91
  Fair, 105
  fsck, 316, 324
  GNU Readline, 406
  import, 387
  spark-submit, 521
  Streaming, 195, 209, 221, 262
  Streaming Hadoop, 57

nauka o danych biologicznych, 613

NCDC, 41

NFS, 73

niepowodzenie
  menedżera węzła, 200
  menedżera zasobów, 201
  operacji, 198
  zarządcy aplikacji, 199

niezarządzany zarządca aplikacji, 96

normalizowanie danych, 33

numery, 577

O

obiekt typu
  ConfigUpdater, 590
  Configuration, 550
  PipeAssembly, 632

obliczanie średniej, 487

obliczeniowa funkcja UDF, 429

obserwatory, follower, 582

obsługa
  kompresji, 117
  konfiguracji, 151
  nieprawidłowych danych, 177
  serializacji, 137

odczyt danych
  adres URL, 74
  interfejs API FileSystem, 75
  z plików, 140, 358

odgradzanie, 67

odmiany klasy MapFile, 146

określanie schematów, 344

Oozie, 186

opcje klasy
  GenericOptionsParser, 160
  ToolRunner, 160

operacje
  mapowania, 51, 52
  redukowania, 51
  w systemie plików, 69
  w usłudze ZooKeeper, 578
  wejścia-wyjścia, 111

operacyjny przepływ danych, 605

operator, 433
  CROSS, 439
  FOREACH...GENERATE, 434
  ILLUSTRATE, 409
  JOIN, 436
  STREAM, 435

operatory języka Pig Latin, 414

P

pakiet Kite SDK, 611

parametry dynamiczne, 444

Parquet, 353
  konfiguracja, 358
  model MapReduce, 362
  odczyt plików, 358
  struktura pliku, 357
  typy proste, 354
  zapis plików, 358

parsowanie rekordów, 163

partycje, 53, 370, 464
  zbioru RDD, 529

partycjonowanie, 262
  danych, 240
  poziome, 238

Pig, 403
  bazy danych, 410
  filtrowanie danych, 434
  Instalowanie platformy, 404
  podstawianie wartości, 443
  relacje anonimowe, 443
  sortowanie danych, 441
  tryby wykonywania kodu, 404
  uruchamianie platformy, 404
  uruchamianie programów, 406
  wczytywanie danych, 433
  współbieżność, 442
  zapisywanie danych, 433

Pig Latin
  funkcje, 423
  funkcje UDF, 426
  instrukcje, 412, 415
  makra, 425
  operatory, 433
    diagnostyczne, 414
    relacyjne, 414
  schematy, 419
  struktura, 411
  typy danych, 418
  wyrażenia, 417

plan wykonania potoku, 509

platforma
  Apache Hadoop, 35
  Flume, 365
  Hadoop, 25, 275
  Hive, 394, 445
  Pig, 403

plik, 70
  configuration-1.xml, 152
  core-site.xml, 69
  DOT, 508

- fsimage, 311
  - hadoop-cluster.xml, 156
  - hadoop-local.xml, 156
  - POM Mavena, 154
  - tarball, 117
  - typu SequenceFile, 257
  - Widget.java, 393
  - pliki
    - bardzo duże, 61
    - binarne, 388
    - danych systemu Avro, 340, 470
    - dołączania, 325
    - dziennika edycji, 310
    - dzienników systemowych, 288
    - konfiguracyjne Hadoopa, 285
    - małe, 227
    - obrazu, 310
    - ORCFile, 470
    - Parqueta, 470
    - pomocnicze operacji, 212
    - RCFile, 470
    - SequenceFile, 470
    - tekstowe, 388
    - typu SequenceFile, 140, 231, 389, 401
  - plikowe struktury danych, 138
  - pobieranie
    - danych, 474
    - wartości liczników, 251
    - wyników, 174
  - podstawianie wartości
    - zmiennych, 153
  - podzapytania, 479
  - podział
    - danych wejściowych, 118
    - na porcje, 228
  - pojedynczy punkt krytyczny, SPOF, 66
  - pola, 630
  - polecenia
    - języka Pig Latin, 415
    - narzędzia dfsadmin, 316
    - ZooKeepera, 569
  - polecenie
    - fsck, 64
    - hadoop, 50, 59
  - polimorfizm pojedynczego nukleotydu, 618
  - POM, Project Object Model, 154
  - pomocniczy węzeł nazw, 65
  - porcje
    - danych wejściowych, 51, 233
    - zdarzeń, 369
  - POSIX, 64
  - postęp, 196
  - potok, 506, 630
    - punkty kontrolne, 512
    - uruchamianie, 506
    - zatrzymywanie, 507
  - potoki łączące pola i krotki, 630
  - powłoka
    - Grunt, 406
    - platformy Hive, 446
    - rozproszona, 98
  - poziomy utrwalania, 528
  - procedury administracyjne, 322
  - proces mysqlimport, 400
  - profiler HPROF, 182
  - profilowanie operacji, 181
  - program, *Patrz* narzędzie
  - programowanie piśmienne, 621
  - programy szeregujące, 101, 299
  - projekcja, 361
  - projekt, 331
    - Cascading, 629
    - systemu HDFS, 61
  - protokół
    - RPC, 122
    - SSH, 283, 289
  - przebieg
    - testowy, 48
    - zadania, 532
  - przechowywanie danych, 29, 468
  - przełączanie awaryjne, 67, 378
  - przepływ
    - danych, 45, 51–54, 85, 485
    - operacyjny danych, 605
    - pracy, 182, 184, 188
    - sterowania, 416
  - przestawianie, 202
  - przesyłanie
    - zadania, 192, 532
    - zapytań, 553
  - przetwarzanie
    - danych, 433
    - danych z NCDC, 654
    - dużych zbiorów danych, 614
    - iteracyjne, 31
  - pliku jako rekordu, 229
  - rozproszone, 591
  - sieciowe, 33
  - strumieni, 31
  - w zapytaniach, 30
  - wsadowe, 30
  - z udziałem ochotników, 34
  - zapytań, 413
  - przypisywanie operacji do węzłów, 194
  - pula
    - bloków, 65
    - pamięci podręcznej, 65
  - punkt kontrolny, 312, 512
  - Python, 59, 341, 522
- ## R
- RAID, 29, 279
  - ratowanie życia, 613
  - RDBMS, 561
  - redukcja, 44, 203
  - reduktor, 46, 164
  - regiony, 543
  - rejestrwanie, 451
    - dziennika inspekcji, 315
    - informacji, 320
  - rekord, 51, 222, 498
  - repliki, 89
  - reprezentacje
    - generyczne, 336
    - typów, 336
  - rodzina kolumn, 543
  - rozbijanie problemu, 183
  - rozdzielanie danych
    - pomocniczych, 268
  - rozkładanie obciążenia, 557
  - rozproszona pamięć podręczna, 269, 272
  - rozproszone
    - struktury danych, 596
    - systemy plików, 61
    - zadania, 56
  - rozsyłanie danych, 372
  - równowaga w klastrach, 92
  - równoważenie obciążenia, 380
  - RPC, remote procedure calls, 122
  - Ruby, 57

S

Scala, 520
scalanie
  plików, 143
  schematów, 422
schemat
  bazy danych, 386
  nadawcy, 343
  odbiorcy, 343
  odczytu, 361
sekwencje ucieczki, 399
selektor
  replikacji, 374
  rozsyłania, 374
serializacja
  danych, 122, 137, 333, 529
  funkcji, 502
serwis ShareThis, 638
sesje, 585
silnik
  koordynatora, 185
  przepływu pracy, 185
  wykonawczy, 451
skalowanie, 51
  systemu RDBMS, 562
skaner bloków, 318
skanery, 551
skrypty modelu MapReduce, 475
słowo kluczowe OVERWRITE, 448
sortowanie, 202, 253, 344, 349, 475
  częściowe, 254
  danych, 441
  plików, 143
  pomocnicze, 259
  temperatur, 260
  wszystkich danych, 255
  wyników, 635
Spark, 517
  aplikacje, 520
  etapy, 520
  instalowanie, 518
  menedżery klastra, 536
  model MapReduce, 525
  operacje, 520
  przebieg zadania, 532
  wykonawcy, 536
  YARN, 537
  zadania, 520

  zmiennie współużytkowane, 530
specyfikacja
  klastra, 278
  SAM, 621
  systemu Avro, 333
spekulacyjne wykonywanie
  operacji, 209
SPOF, 66
spójność, 583
  kolejności, 584
sprawdzanie
  aktualizacji, 330
  poprawności, 421
  systemu plików, 316, 324
SQL, 457
Sqoop, 383
  eksport danych, 398
  import danych, 388, 389
  konektory, 385
  pobieranie, 383
  proces importu, 390
  przyrostowy import, 392
  transakcje, 401
  tryb bezpośredni, 393
Sqoop 2, 384
stany, 587
sterownik, 532
  JDBC, 452
  ODBC, 453
strona
  operacji, 176
  zadania, 173, 176
struktura
  DNA, 615
  katalogów węzła danych, 313
  katalogów węzła nazw, 309
struktury danych, 309
strumienie, 62
strumień
  CompressionOutputStream, 115
studia przypadków, 601
sygnatury, 214
system
  EMPI, 608, 609
  HDFS, 61, 290, 309, 564
  Oozie, 188
  RDBMS, 32
  YARN, 51, 95, 292

systemy
  plików w Hadoopie, 70
  serializacji, 333, 389
szafka, 281
szeregowanie, 101
operacji, 535
  z opóźnieniem, 109

Ś

ścieżka
  do danych wejściowych, 224
  do klas, 168
ślad stosu, 321
środowisko
  programowania, 154
  wykonywania operacji, 208

T

tabela kodonów, 616
tabele, 542
  platformy Hive, 420, 463
  stron internetowych, 541
  zarządzane, 463
  zewnętrzne, 463
tasktracker, 99
technika fan out, 372
technologia
  JMX, 321
  Streaming, 655
tekst z ogranicznikami, 469
tekstowe dane wejściowe, 232
testowanie, 48
  mappera, 161
  sterownika, 166
testy
  jednostkowe, 161, 640
  porównawcze, 306
  porównawcze klastra, 305
token dostępu do bloku, 303
tokeny, 302
topologia sieci, 86, 280
transakcje, 368, 401, 456
transformacje, 524
transkrypcja, 616
translacja, 616

tryb
  bezpieczny, 314
  bezpośredni, 393
  klastra z systemem YARN, 539
  klienta systemu YARN, 537
  niezależny, 582, 647
  pseudorozproszony, 647
  replikacji, 582
  rozproszony, 649

tryby wykonywania kodu, 404

tworzenie
  funkcji łączącej, 56
  grupy, 571
  katalogów, 80
  katalogów użytkowników, 285
  katalogu użytkownika, 649
  kont użytkowników, 282
  pakietu z zadaniem, 168
  punktów kontrolnych, 512
  punktu kontrolnego, 312
  skierowanego grafu
    acyklicznego, 533
  węzła znode, 571
  zbiorów RDD, 523

tymczasowe węzły znode, 577

typ
  Flow, 634
  PCollection<S>, 497
  Scheme, 634
  Tap, 634

typy
  danych platformy Hive, 460
  danych systemu Avro, 334
  danych w języku IDL, 605
  operacji, 633
  potoków, 631
  w modelu MapReduce, 213

U

ujście typu hdfs, 370
ukończenie zadania, 197
Unicode, 128
uprawnienia
  do plików, 70
  z list ACL, 582
uruchamianie
  demonów, 284, 649
  interfejsu HDFS, 68

kodu, 164
platformy Hive, 449
potoku, 506
programów w klastrze, 167
systemu ZooKeeper, 568
wykonawców Sparka, 538, 539
zadania, 169

usługa
  rejestrująca zdarzenia, 597
  SSH, 648
  ZooKeeper, 567, 576

usługi platformy Hive, 451

usprawnienia
  w zabezpieczeniach, 303

ustawianie tożsamości
  użytkownika, 157

ustawienia
  pamięci, 293
  protokołu SSH, 289
  systemu YARN, 295

ustrukturyzowane dane, 33

usuwanie
  danych, 84
  grupy, 575
  rekordów, 427
  tabel, 474
  węzłów, 324, 325

utrwalanie
  danych, 527
  partycji, 528

uwzględnianie schematu
  przy odczycie, 456
  przy zapisie, 456

używanie
  schematu, 433
  ujść, 378

W

warstwy agentów, 374
wartości, 221
wartości liczników, 251
wartość null, 421
wczytywanie
  danych, 430, 433, 555
  masowe danych, 557
wejście STDIN, 57
wejściowe porcje danych, 222

węzeł
  akcji, 185
  danych, 64, 544
  dziennika, 67
  nadrzędny, 544
  nazw, 64, 544
  pasywny obserwujący, 598
  rezerwowany, 66
  sekwencyjny, 577
  sterowania przepływem, 185
  trwały, 572
  tymczasowy, 572
  tymczasowy znode, 577
  znode, 570

widoki, 480

wielkość
  bloku, 298
  bufora, 298
  klastra, 279
  sterty, 288
  strony słownika, 357

wiersz poleceń, 68

właściwości
  demonu systemu HDFS, 292
  demonu systemu YARN, 293
  Hadoopa, 298
  klasy ParquetOutputFormat, 358
  kodeków, 117
  kompresji, 121
  kompresji danych
    wyjściowych, 122
  magazynu metadanych, 455
  serwera HTTP, 297
  serwera RPC, 296
  związane z trybem
    bezpiecznym, 314

właściwość
  dfs.replication, 68
  fs.defaultFS, 68

wolumin przestrzeni nazw, 65

wskaźniki, 321, 565

współbieżność, 442

współczynnik skalania, 204

współdziałanie języków, 341

wstawianie danych do wielu
  tabel, 473

wyjątek
  InterruptedException, 591
  KeeperException, 591
  SessionExpiredException, 594

wyjątki
umożliwiające wznowienie
pracy, 592, 596
związane ze stanem, 592
wykonawcy, 532, 536
wykonywanie
grup operacji, 579
operacji, 194, 208, 536
potoku, 506
spekulacyjne, 209
wykorzystywanie
kompresji, 120
wielokrotne obiektów, 503
wyrażenia, 417
wyszukiwanie, 31
bloków pliku, 318
maksymalnej temperatury,
270, 521
wyświetlanie
członków grupy, 574
list plików, 81
zawartości plików, 143
wyznaczanie, 108
wyznaczanie maksymalnej
temperatury, 490
wyzwalacze czujek, 580
wzorce reprezentujące pliki, 82

X

XML, 235

Y

YARN, 95, 537
budowanie aplikacji, 98
struktura działania aplikacji,
96
szeregowanie, 101
żądania zasobów, 97

Z

zadania użytkowników, 307
zadanie, 51
domyślne, 216
zagregowane dane, 606
zapis
bloku, 65
danych, 78, 433
do pliku, 87, 139
plików, 358
zapytania
interaktywne, 558
o odczyty, 559
o stacje, 558
w systemie plików, 80
zarządca aplikacji, 96
zarządzanie
blokadami, 594
konfiguracją, 155, 588, 593
platformą Hadoop, 309
zatrask, latch, 572
zatrzymywanie
demonów, 284, 649
potoku, 507
zbiory
danych
docelowe, 500
źródłowe, 500
zbiory RDD, 523, 534
zdalne
diagnozowanie, 180
wywołania procedur, RPC, 122
zdalny magazyn metadanych, 455
zestaw, ensemble, 582
zgodność, 328
zliczanie
k-merów, 624
słów, 635
złączanie, 264
danych, 436
po stronie mapowania, 265
po stronie redukcji, 265

złączenia, 476
częściowe, 478
na etapie mapowania, 479
wewnętrzne, 264, 476
zewnętrzne, 478
zmienna
HADOOP_CLASSPATH, 50
zmiennie
rozsyłane, 531
środowiskowe, 209
współużytkowane, 530
znacznik synchronizacji, 340
znaki Unicode, 128
ZooKeeper, 567
aktualizacja, 584
budowanie aplikacji, 588
implementacja, 582
instalowanie, 568
interfejsy API, 579
konfiguracja, 599
model danych, 576
odporność, 598
operacje, 578
przynależność do grupy, 570
rozproszone struktury
danych, 596
sesje, 585
spójność, 583
stany, 587
środowisko produkcyjne, 597
uruchamianie, 568
wydajność, 598
wyjątki, 591

Ż

źródło, 502

Ż

żądania zasobów, 97

PROGRAM PARTNERSKI

GRUPY WYDAWNICZEJ HELION

1. ZAREJESTRUJ SIĘ
2. PREZENTUJ KSIĄZKI
3. ZBIERAJ PROWIZJĘ

Zmień swoją stronę WWW
w działający bankomat!

Dowiedz się więcej i dołącz już dzisiaj!

<http://program-partnerski.helion.pl>

GRUPA WYDAWNICZA

 Helion SA

Analiza danych z Hadoopem – i wszystko staje się prostsze!

Platforma Apache Hadoop to jedno z zaawansowanych narzędzi informatycznych. Dzięki niej można przeprowadzać różne operacje na dużych ilościach danych i znacznie skrócić czas wykonywania tych działań. Wszędzie tam, gdzie potrzebne jest szybkie sortowanie, obliczanie i archiwizowanie danych – np. w dużych międzynarodowych sklepach internetowych, serwisach społecznościowych lub wyszukiwarkach, takich jak Amazon, Facebook, Yahoo!, Apache Hadoop sprawdza się znakomicie. Jeśli potrzebne Ci narzędzie do poważnej analizy dużych zbiorów danych, nie znajdziesz lepszego rozwiązania!

Tę książkę napisał wytrawny znawca i współtwórca Hadoopa. Przedstawia w niej wszystkie istotne mechanizmy działania platformy i pokazuje, jak efektywniej używać. Dowiesz się stąd, do czego służą model MapReduce oraz systemy HDFS i YARN. Nauczysz się budować aplikacje oraz klastry. Poznasz dwa formaty danych, a także wykorzystasz narzędzia do ich pobierania i transferu. Sprawdzisz, jak wysokopoziomowe narzędzia do przetwarzania danych współdziałają z Hadoopem. Zorientujesz się, jak działa rozproszona baza danych i jak zarządzać konfiguracją w środowisku rozproszonym. Przeczytasz również o nowinkach w Hadoopie 2 i prześledzisz studia przypadków ilustrujące rolę tej platformy w systemach służby zdrowia i przy przetwarzaniu danych o genomie.

Tom White – jeden z czołowych ekspertów w zakresie obsługi platformy Hadoop. Członek Apache Software Foundation, inżynier oprogramowania w firmie Cloudera.

Przeczytaj i poznaj:

- Hadoop i model MapReduce
- Systemy HDFS i YARN
- Avro, Parquet, Flume i Sqoop – metody pracy z danymi
- Pig, Hive, Crunch i Spark – wysokopoziomowe narzędzia do przetwarzania danych

Helion

38625 numer katalogowy

księgarnia internetowa

<http://helion.pl>

zamówienia telefoniczne

0 801 339900

0 601 339900

Sprawdź najnowsze promocje:
● <http://helion.pl/promocje>
Książki najczęściej czytane:
● <http://helion.pl/bestsellery>
Zamów informacje o nowościach:
● <http://helion.pl/nowosci>

Helion SA
ul. Kościelna 1c, 44-100 Gliwice
tel.: 32 230 98 63
e-mail: helion@helion.pl
<http://helion.pl>

sięgnij po **WIĘCEJ**

KOD KORZYŚCI

ISBN 978-83-283-1457-3

9 788328 314573

Informatyka w najlepszym wydaniu

cena: 89,00 zł